

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت یوحنا زیرے

پېژندگلو

د حضرت یوحنا زیرے دې دپاره لیکلے شوے وو چې خلق په حضرت عیسیٰ مسیح ایمان راوړی. حضرت یوحنا لیکلے وو چې هغه په دولسو رسولانو کښې یو وو او هغه هم د حضرت عیسیٰ مسیح د ژوند چشم دید گواه وو. حضرت یوحنا انسان داسې پیش کوی چې په دې دوو کښې د انسان تعلق صرف یو سره کېدے شی: تیاره سره او یا د رڼا سره. دا کتاب د حضرت عیسیٰ مسیح هغه اووه نښې بیانوی چې دا حقیقی حضرت عیسیٰ دے او هغه نښې دا دی چې صحیفې، بپتسمه ورکونکے، حضرت عیسیٰ په خپله، پلار خدای، د حضرت عیسیٰ معجزې، روح القدس، او حضرت یوحنا د دې کتاب لیکوال په خپله په کښې شامل دے چې، دا خبره ثابته کړی چې حضرت عیسیٰ مسیح یو عام انسان نه دے خو د پېر وخت نه خلقو د هغه انتظار کولو، بلکې د خدای پاک کلام دے چې په انسانی جسم کښې دې دنیا ته راغلو. حضرت عیسیٰ مسیح خلقو له د ابدی ژوند دعوت ورکوی د هغه قوت په وسیله کوم چې هغه په مرگ لرلو. هغه دا ثابته کړه چې هغه ژوند ورکولے شی لکه څنگه چې هغه لعزر د مرو نه ژوندے کړو او څنگه چې په خپله د مرو نه ژوندے شو. د حفظ کولو دپاره ۱۴:۶ آیت ”عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، زه لار یم، زه حق یم او زه ژوندون یم.“

د ژوندون کلام

۱) کلام د ازل نه موجود وو او کلام د خدای پاک سره وو او هغه کلام خدای پاک وو، هغه د ازل نه خدای پاک سره وو. ۲) خدای پاک هر څیز د هغه په وسیله پیدا کړل، یو پیدا شوې څیز هم بغير د هغه نه پیدا نه شو. ۳) او دغه کلام د ژوند سرچینه وه او هم دا د ټولو انسانانو دپاره نور وو. ۴) او نور په تياره کښې ځليری او تياره پرې کله هم غالبه نه شوه. ۵) خدای پاک یو سرې راولېرلو چې نوم یې یحیی وو. ۶) هغه د نور د گواهی دپاره راغلو چې ټول خلق د هغه د پیغام په وسیله ایمان راوړی. ۷) هغه په خپله خو نور نه وو خو هغه د نور د گواهی دپاره راغلو. ۸) هغه حقیقی نور دُنیا ته راتلونکې وو کوم چې به په هر یو بنی آدم ځلیري. ۹) هغه په خپله هغه دُنیا ته راغلو کومه چې هغه پیدا کړې وه خو دُنیا هغه ونه پېژندلو. ۱۰) هغه خپل قوم ته راغلو خو د هغه خپلو خلقو هغه قبول نه کړو. ۱۱) خو کومو خلقو چې هغه قبول کړو او په هغه یې ایمان راوړو نو هغه هغوئ ته دا حق ورکړو چې د خدای پاک اولاد شی، ۱۲) داسې اولاد چې نه په فطری طور یا په انسانی خواهشاتو بلکې د خدای پاک نه پیدا شو. ۱۳) نو کلام انسان شو او هغه زمونږ په مینځ کښې اوسېدو او مونږ د هغه لوی و لیدله، د واحد او د اېک یو زوی لوی، چې د حقیقت او وفاداری نه معمور وی څوک چې د پلار د خوا نه راغلی وی. ۱۴) یحیی د هغه په حقله گواهی وکړه. هغه په چغو ووئیل چې، ”دا هغه سرې دے چې ما یې ذکر کړې وو چې هغه هغه څوک دے چې زما نه وروستو به راشی خو زما نه به لوی وی ځکه چې هغه زما نه وړاندې موجود وو.“ ۱۵) ځکه چې مونږ ټولو د هغه د ټولې معمورتیا نه په فضل دپاسه فضل وموندلو. ۱۶) ځکه چې شریعت د موسی په وسیله ورکړې شو خو فضل او حقیقت د عیسی مسیح په وسیله راغلل. ۱۷) هیچا هم چرې خدای پاک نه دے لیدلې، بلکې یې د یکې یو نه، څوک چې په خپله خدای پاک دے، چې د پلار د سترگو تور دے. هم هغه مونږ ته خدای پاک ښکاره کړو.

د حضرت يحيى گواهي

١٩ د يحيى گواهي دا وه، چي كله يهوديانو د يروشلم نه امامان او ليويان د دې دپاره وروپېرل چي د هغه نه تپوس وكړي چي، ”ته څوك يې؟“ (٢٠) هغه صفا ووئيل او انكار يې ونه كړو چي، ”زه مسيح نه يم.“ (٢١) نو هغوي ترې تپوس وكړو چي، ”نو ته بيا څوك يې؟ ته الياس يې څه؟“ هغه جواب وركړو چي، ”نه، زه هغه نه يم.“ ”ته هغه نبي يې څه چي مونږ يې په انتظار كښي يو؟“ هغه جواب وركړو چي، ”نه.“ (٢٢) بيا هغوي د هغه نه تپوس وكړو چي، ”نو ته څوك يې؟ ځكه چي مونږ چا رالېرلي يو چي هغوي ته جواب وركړو. نو ته خپل ځان څه گڼي؟“ (٢٣) هغه ورته جواب وركړو چي، ”زه په بيابان كښي د نعرې وهونكي آواز يم چي نعرې وهي، د مالک لار نېغه كړي، لكه چي يشعيا نبي فرمائيلي وو.“ (٢٤) بيا هغه كسان چي فريسيانو رالېرلي وو (٢٥) د هغه نه يې تپوس وكړو، ”كه نه ته مسيح يې، نه الياس يې، نه هغه نبي يې، نو ته بيا ولې بېتسمه وركوي؟“ (٢٦) يحيى هغوي ته جواب وركړو، ”زه په اوبو بېتسمه وركوم خو ستاسو په مينځ كښي يو كس ولاړ دې چي تاسو هغه نه پېژني،“ (٢٧) هغه هغه څوك دې چي زما نه وروستو راځي او زه د دې جوگه هم نه يم چي د هغه د پېزار تسمې پرانيزم.“ (٢٨) دا ټولې خبرې د بيتعنايه په ښار كښي وشوې چي د اردن بلي غاړې ته دې، چرته چي يحيى بېتسمه وركوله.

د خدائ پاك گپورې

٢٩ بله ورځ يحيى وليدل چي عيسى د هغه طرف ته راروان دې. هغه وفرمائيل چي، ”وگورئ، د خدائ پاك گپورې څوك چي د دنيا گناه په ځان وړي.“ (٣٠) دا هم هغه دې د چا په حقله چي ما وئيلي وو چي زما نه به وروستو يو كس راځي څوك چي زما نه لوي دې ځكه چي هغه زما نه مخكښي موجود وو. (٣١) زه په خپله هغه نه پېژنم، خو زه په دې وجه د اوبو سره د بېتسمې وركولو دپاره راغلم چي هغه بنی اسرائیلو ته څرگند

شى. (۳۲) بيا يحيى دا گواهي ورکړله چې، ”ما روح القدس د آسمان نه لکه د يوې کونترې په شان په راکوزېدو وليدلو چې د هغه سره پاتې شو. (۳۳) ما په خپله دې نه پېژندو، خو هغه چا چې زه يې د اوبو د بپتسمې ورکولو دپاره رالېږلې يم هغه ما ته وفرمائيل، کله چې زما روح په راکوزېدو ووينې او د چا سره پاتې شى نو هم دا هغه کس دې چې په روح القدس به بپتسمه ورکوي. (۳۴) ما دا په خپله وليدل او زه په دې گواهي کوم چې دا د خدائ پاک غوره کړې شوې دې.“

د حضرت عيسى اولنى مريدان

(۳۵) په بله ورځ يحيى د خپلو دوو مريدانو سره ولاړ وو (۳۶) چې عيسى يې په خوا کښې تېر شو. يحيى هغه ته وکتل او وې فرمائيل چې، ”دا د خدائ پاک گډورې دې.“ (۳۷) کله چې هغه دوو مريدانو د هغه دا خبره واوريده نو عيسى پسې روان شول. (۳۸) عيسى چې په شا وکتل نو وې ليدل چې دوئ هغه پسې روان دى نو هغه ترې تپوس وکړو چې، ”تاسو څه گورئ؟“ هغوى ووئيل، ”استاذه، ته کوم ځائ پاتې کېږي؟“ (۳۹) عيسى جواب ورکړو چې، ”راشئ او وگورئ،“ نو هغوى د هغه سره لاړل او هغه ځائ يې وليدلو چرته چې هغه پاتې کېدو او هغوى نوره ورځ د هغه سره تېره کړله چې دا تېر ماسپښين وو. (۴۰) په هغوى کښې يو اندرياس د شمعون پطروس ورور وو چا چې هغه خبرې واوريدي کومې چې يحيى کړې وې نو بيا هغه عيسى پسې روان شو. (۴۱) اول کار چې هغه وکړو هغه دا وو چې خپل ورور شمعون يې وموندلو او هغه ته يې ووئيل چې، ”مونږ مسيح موندلې دې.“ (۴۲) نو هغه شمعون عيسى له راوستو. عيسى هغه ته وکتل او وې فرمائيل، ”ته د يوحنا زوى شمعون يې، تا ته به کائفس وئيلې کيږي، يعنې پطروس چې معنى يې گټ دې.“

د حضرت عيسى فيليپوس او نتنى ايل رابلل

٤٣) بله ورغ عيسى گليل ته د تلو نيت وکړو. فيليپوس مخې له ورغلو او ورته يې وږمائل چې، ”ما پسې راځه.“ ٤٤) نو فيليپوس د اندرياس او پطروس په شان د بيت صيدا اوسېدونکې وو. ٤٥) فيليپوس ننتی ایل له ورغلو او ورته يې ووئيل چې، ”مونږ هغه کس بيا موندلو د چا ذکر چې د موسى په شريعت کېنې شوې دې او نيانو کړې دې، چې هغه د ناصرت عيسى د يوسف زوی دې.“ ٤٦) ننتی ایل په حېرانتيا تپوس وکړو چې، ”ناصرت، ولې په ناصرت کېنې هم ښه څيز پېدا کېدې شي څه؟“ فيليپوس جواب ورکړو، ”راشه او په خپله يې وگوره.“ ٤٧) کله چې عيسى ننتی ایل په راتلو وليدلو نو وې فرمائيل، ”دا يو رښتینې بنی اسرائیلی دې، په ده کېنې هيڅ ټگي نشته.“ ٤٨) ننتی ایل ترېنه تپوس وکړو، ”تا زه څنگه وپېژندلم؟“ عيسى ورته جواب ورکړو، ”ما ته هغه وخت ليدلې وې چې ته لا د اينخر د ونې لاندې وې او فيليپوس لانه وې رابللې.“ ٤٩) بيا ننتی ایل ووئيل، ”استازده. ته د خدای پاک زوی يې او ته د بنی اسرائیلو بادشاه يې.“ ٥٠) عيسى جواب ورکړو، ”ولې ستا د ايمان د راوړو دغه وجه ده چې تا ته مې وئيل چې ته مې د اينخر د ونې لاندې ليدلې وې؟ ته به د دې نه هم لوی لوی کارونه ووينې.“ ٥١) بيا هغه وږمائل، ”زه تاسو ټولو ته رښتيا وایم چې تاسو به آسمان پرانستې ووينې او په ابن آدم به د خدای پاک د فرښتو بره ښکته تلل راتلل ووينې.“

په قانا کېنې واده

٢) په درېمه ورغ د گليل په قانا نومې ځای کېنې يو واده وو. د عيسى مور هم هلته وه، ٢) او عيسى او د هغه مريدان هم واده ته رابللې شوی وو. ٣) کله چې مې ختم شو نو د عيسى مور هغه ته ووئيل، ”دوی سره نور مې نشته.“ ٤) عيسى جواب ورکړو چې، ”مورې، دا زما کار نه دې، زما وخت لانه دې راغلي.“ ٥) خو د هغه مور خادمانو ته ووئيل، ”هر څه چې دې درته فرمائي هغه کوي.“ ٦) هلته د کانی شپږ چاټی خوا په خوا ولاړې وې، دا د يهوديانو د دستور په مطابق د پاکېدو دپاره وې، په هره يوه

کښې د شلو نه تر دېرشو کيلنو پورې خائ وو. (٧) عيسیٰ خادمانو ته وفرمائيل چې، ”دا چاټی د اوبو نه پکې کړی.“ او هغه هغوی تر خولې خولې کړې. (٨) بيا هغه هغوی ته وفرمائيل چې، ”خه ترې وباسئ او د مېلمستيا مشر له يې يوسئ.“ او هغوی هم دغسې وکړل. (٩) کله چې د مېلمستيا مشر هغه اوبه وڅښلې نو هغه په ميو بدلې شوې وې. خو هغه ته د دې پته نه وه چې دا د کوم خائ نه راغلی دی اگر چې نوکرانو ته پته وه چا چې اوبه راويستلې وې. نو هغه د واده زلمه راوغوښتو (١٠) او هغه ته يې وويل، ”هر څوک ښه مې اول ورکوی او کمزوری تر هغې ساتی ترڅو چې مېلمانۀ پوره ماره شوی نه وی، خو تا خو تر اوسه ښه مې لا ساتلی دی.“ (١١) د گليل په قانا کښې د عيسیٰ دا ورومبې معجزه او ښه وه چې عيسیٰ پرې خپله لوی څرگنده کړه، او د هغه مريدانو په هغه ايمان راوړو. (١٢) د دې نه پس عيسیٰ د خپلې مور، وروڼو او مريدانو سره کفرنحوم ښاري ته ښکته لاړو او هغوی هلته يو څو ورځې ايسار شول.

د خدای پاک د کور پاکول

(١٣) د يهوديانو د فسح د اختر ورځې رانزدې وې نو عيسیٰ بره يروشلم ته لاړو. (١٤) هلته هغه د خدای د کور په دربار کښې د غویانو، گډو او د کونټرو خرڅوونکی او صرافان په خپلو کرسو ناست ولیدل. (١٥) عيسیٰ د پری کوپه جوړه کړه او د خدای د کور نه يې سواگر، گډې او غویان بهر وشړل. هغه د صرافانو تختې نسکورې کړې، او د هغوی پېسې يې ونوستلې، (١٦) بيا هغه د کونټرو خرڅوونکو ته وفرمائيل، ”دا څيزونه دلته نه اخوا کړئ زما د پلار د کور نه بازار مه جوړوئ.“ (١٧) د هغه مريدانو ته د صحيفو دا پېشگوڼې راياده شوه، ”ستا د کور غېرت به ما وسوزوی.“ (١٨) بيا يهوديانو عيسیٰ ورتلو او تپوس يې ترې وکړو چې، ”ته مونږ ته داسې خه معجزه ښودلې شې چې ته دا ثابت کړې چې دا اختيار تا سره شته؟“ (١٩) عيسیٰ جواب ورکړو چې، ”دا د خدای کور ونړی او زه به يې په دربو ورځو کښې بيا ودروم.“ (٢٠) بيا يهوديانو وويل، ”دا د خدای

کور خو په شپږ څلوېښت کاله کښې جوړ شوی دی، او تۀ یې راته په درېو ورځو کښې ودروې؟“ (۲۱) خو د خدای د کوم کور ذکر چې عیسی کولو هغه د ده خپل بدن وو. (۲۲) د هغه د بیا راژوندی کېدو نه پس د هغه مریدانو ته رایاد شول چې هغه څۀ فرمائیلی و نو د هغوی په صحیفو او د عیسی په وینا یقین راغلو.

حضرت عیسی د ټولو خلقو د فطرت نه واقف دی

(۲۳) کله چې عیسی د فسح د اختر دپاره په یروشلم کښې دېره وو نو خلقو هغه معجزې ولیدې کومې چې هغه ښکاره کړې او دېرو خلقو په هغه ایمان راوړو. (۲۴) خو عیسی په خپله په هغوی اعتبار نه کولو ځکه چې هغه ټول خلق دېر ښۀ پېژندل. (۲۵) او د بل چا د پوهولو ضرورت ورته نه وو ځکه چې هغه د ټولو خلقو د فطرت نه ښۀ خبر وو.

حضرت عیسی او نیکودیموس

۳ (۱) په فریسیانو کښې نیکودیموس نومې یو سرې وو چې د یهودیانو د جرگې مشر وو. (۲) هغه عیسی له د شپې راغلو او ورته یې وویل چې، ”اُستاز، مونږ ته معلومه ده چې تۀ هم هغه اُستاز یې چې خدای پاک رالېږلې یې. ځکه چې هیڅوک هم دا معجزې چې ته یې کوې نه شی کولې خو که خدای پاک ورسره مل نه وی.“ (۳) عیسی جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم، هیڅوک هم د خدای پاک بادشاهی نه شی لیدلې ترڅو چې هغه بیا پیدا نه شی.“ (۴) نیکودیموس هغه ته وویل، ”نو بیا دا څنگه ممکنه ده چې یو سرې چې بوډا وی نو هغه به بیا څنگه پیدا شی؟ ولې څوک په دویم ځل د مور گېډې ته ورننوتې شی څۀ او بیا پیدا کېدې شی؟“ (۵) عیسی جواب ورکړو، ”زه درته رښتیا وایم چې هیڅوک هم د خدای پاک بادشاهی ته نه شی داخلېدې ترڅو چې هغه د اوبو او روح القدس نه پیدا نه شی.“ (۶) چې د انسان نه پیدا کېږی هغه جسم دی خو چې د روح

القُدس نه پيدا ڪيري هغه روح دے. (۷) زه چي تاسو ته دا ووايم چي تاسو له بيا پيدا
 ڪبدل په کار دی نو په دي خبرانپري مه. (۸) هوا اخوا ديخوا الوحي. ته د دي آواز خو
 اورې خو دا نه شي وئيلے چي دا د کومې راخي او چرته هي. نو دغه حال د هر هغه چا
 دے چي د روح القُدس نه پيدا شوي دي. (۹) نيکوديموس ترې بيا تپوس وکړو، ”دا
 څنگه ممکنه ده؟“ (۱۰) عيسي ورته وفرمائيل، ”ته د يهوديانو لوي اُستاز يي او د دي نه
 ناخبره يي؟“ (۱۱) زه درته رښتيا وایم چي مونږ هغه څه وايو چي څه راته معلوم دي او د
 هغې گواهي ورکوي چي څه مو ليدلي دي، خو اوس هم تاسو زمونږ گواهي نه مني. (۱۲)
 که چرې تاسو زما عام خبرې نه مني، نو که زه درته آسماني خبرې وکړم نو تاسو به يي
 څنگه مني؟ (۱۳) هيڅوک هم چرې آسمان ته نه دے ختلے يي د هغه نه څوک چي د
 آسمان نه راکوز شو، يعني ابن آدم. (۱۴) لکه څنگه چي موسي په بيابان کښي مار په
 ستنې راځورند کړي وو نو ابن آدم به ضرور هم دغسې وخپڙولے شي، (۱۵) دي دپاره
 چي څوک په هغه ايمان ساتي نو هغه به د تل ژوندون ومومي. (۱۶) خدائ پاک د دي دنيا
 سره داسي مينه وکړله چي خپل اېک يو زوي يي هم ورکړو، نو څوک هم چي په هغه
 ايمان راوړي هلاک به نه شي خو د تل ژوندون به بيا مومي. (۱۷) خدائ پاک خپل زوي
 دنيا ته د دنيا د مجرم کولو دپاره را و نه لېرلو بلکي د دي دپاره چي د هغه په وسيله دنيا
 بچ شي. (۱۸) څوک چي په هغه ايمان راوړي نو هغه به مجرم نه شي خو چا چي پرې
 ايمان نه دے راوړي هغه خو د مخکښي نه مجرم شوي دے ځکه چي هغوي د خدائ
 پاک د اېک يو زوي په نوم ايمان رانه وړو. (۱۹) او د مجرم ڪبدلو سبب دا دے چي دنيا
 ته نور راغلو خو خلق د نور په خائي په تياره کښي خوشحاله وو ځکه چي د هغوي
 کارونه بد وو. (۲۰) هر څوک چي بد کار کوي نو د نور نه نفرت کوي او نور ته نه راخي
 د دي دپاره چي د هغوي بدکارونه ښکاره نه شي. (۲۱) خو څوک چي نېک کارونه کوي
 هغوي رڼا ته راخي دپاره د دي چي دا ترې څرگند شي چي د هغوي کارونه د خدائ پاک
 په وسيله دي.“

حضرت عیسیٰ او حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکے

٢٢ پس د دې نه عیسیٰ سره د مریدانو یهودیه ته لاړو او د هغوی سره هلته د خه وخت دپاره ایسار شو او خلقو ته یې بیتسمه ورکوله. ٢٣ یحییٰ هم په عینون کښې بیتسمه ورکوله، کوم چې شالیم ته نزدې دے، ځکه چې په هغه ځای کښې اوبه پیرې وې، او خلق هغه له راتلل او بیتسمه یې اخستله. ٢٤ دا د یحییٰ د قېد کېدو نه وړاندې ؤو. ٢٥ د یحییٰ د ځینې مریدانو د یو یهودی سره د پاکېدو د دستور په سر بحث وشو. ٢٦ نو هغوی یحییٰ له راغلل او ورته یې ووئیل، ”استاذه، تا سره چې د اردن نه پورې غاړه کوم سرې وو د چا په حقله چې تا گواهی کړې وه، هغه هم بیتسمه ورکوی، هر څوک ورته ورځی.“ ٢٧ یحییٰ جواب ورکړو چې، ”انسان یو څیز هم تر هغې حاصلولې نه شی ترڅو چې هغه ته د آسمان نه ملاو نه شی. ٢٨ تاسو ته ښه پته ده چې ما وئیلی ؤو چې زه مسیح نه یم، زه خو د هغه نه وړاندې رالېرلې شوی یم. ٢٩ ناوې د واده د زلمی وی او د واده د زلمی دوست څوک چې ورسره نزدې ولاړ وی نو هغه چې کله د هغه خبرې اوری، نو د زلمی په آواز اورېدو پېر خوشحالیږی. نو دغه شان زما خوشحالی هم پوره کیږی. ٣٠ هغه به ضرور لوی او زه به ورکوټی شم.

هغه څوک چې له آسمان نه راځی

٣١ هغه څوک چې د بره نه راځی هغه د ټولو نه لوی وی. او څوک چې د زمکې وی هغه د دنیا سره تعلق ساتی او خبرې هم دنیاوی کوی. څوک چې د آسمان نه راځی هغه په ټولو اوچت وی. ٣٢ هغه چې خه لیدلی او اورېدلی دی د هغې گواهی کوی، خو هیڅوک هم د هغه گواهی نه منی. ٣٣ چا چې د هغه گواهی ومنله نو هغه د دې خبرې اقرار وکړو چې خدای پاک رښتینې دے. ٣٤ ځکه څوک چې خدای پاک رالېرلې وی هغه د خدای کلام بیانوی، ځکه چې خدای پاک روح القدس بې اندازې ورکوی. ٣٥ پلار د زوی سره مینه کوی او هغه ته یې ټول اختیار ورکړی دے. ٣٦ څوک چې په زوی

ایمان ساتی هغه به د تل ژوندون مالک وی، خو څوک چې د زوی نافرمانی وکړی هغه به دا ژوندون ونه گوری او تل به د خدای پاک د غضب د لاندې وی.

حضرت عیسیٰ او سامری بنځه

۴ (۱) عیسیٰ په دې خبر وو چې فریسیانو دا خبره واورېدله چې هغه د یحییٰ نه هم زیات مریدان جوړوی او پیتسمه ورکوی. (۲) خو په حقیقت کښې عیسیٰ په خپله نه بلکې مریدانو یې پیتسمه ورکوله. (۳) نو عیسیٰ یهودیه پرېښودله او یو ځل بیا گلیل ته لاړو. (۴) خو هغه ته د سامریه نه تېرېدل ضرور وو، (۵) نو هغه د سامریې سوخار نومې ښار ته راغلو کوم چې هغه پتی ته نزدې وو چې یعقوب خپل زوی یوسف له ورکړې وو. (۶) هلته کښې د یعقوب کوهې وو او عیسیٰ د خپل سفر نه سترې شوې وو نو هغه کوهی سره کښېناستو، دا د گرمې وخت وو. (۷) نو بیا یوه سامری بنځه اوبو وپولو له راغله او عیسیٰ هغې ته وفرمائیل چې، ”ما له اوبه راکړه.“ (۸) د هغه مریدان د خوراک سامان اخستو دپاره ښار ته تلې وو. (۹) سامری بنځې ورته وویل چې، ”ته یو یهودی زما غوندې سامری بنځې نه د څښلو اوبه څنگه غواړې؟“ هغې ځکه داسې وویل چې یهودیان د سامریانو سره څه نه شریکوی. (۱۰) عیسیٰ هغې ته جواب ورکړو چې، ”که چرې تا ته د خدای پاک د نعمت پته وې، او بله دا چې څوک چې ستا نه د څښلو اوبه غواړی دا څوک دې، نو تا به د هغه نه دا خواست کړې وو او هغه به تا له د ژوندون اوبه درکړې وې.“ (۱۱) بنځې هغه ته وویل چې، ”سړیه، تا سره خو بوقه هم نشته او دا کوهې ژور دې، نو ته به د کوم ځای نه ما له د ژوندون اوبه راوړې؟“ (۱۲) ولې ته زمونږ د نیکه یعقوب نه لوی سړې یې څه، چا چې مونږ له دا کوهې راکړو او په خپله یې د زامنو او څاروو سره د دې نه اوبه وڅښلې؟“ (۱۳) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”هر هغه څوک چې دا اوبه وڅښی هغه به بیا هم تېرې کړی. (۱۴) خو چې څوک هغه اوبه وڅښی چې زه یې ورکوم هغه به هیڅکله نه تېرې کړی. زه چې کومې اوبه ورکوم

هغه به په هغوی کښې دننه لکه یوه چینه وگرځی چې همېشه به بهیږی او چې د تل ژوندون ورکوی. (۱۵) ښځې ورته وویل، ”سړیه، هغه اوبه ما له راکړه نو چې زه بیا کله هم تېرې نه شم او چې بیا اوبو راویستلو له دلته نه راځم.“ (۱۶) عیسی ورته وفرمائیل، ”لاړه شه، خپل خاوند راوبله او بیا راشه.“ (۱۷) هغې جواب ورکړو چې، ”زما خاوند نشته.“ عیسی هغې ته وفرمائیل، ”ته دا رښتیا وایې چې ستا خاوند نشته، (۱۸) خو حقیقت دا دے چې تا پینځه مړونه کړی دی او اوس چې څوک تا سره دے ستا خاوند نه دے. تا چې څه وویل هغه رښتیا دی.“ (۱۹) ښځې هغه ته وویل، ”مالکه، ما ته ښکاری چې ته نبی یې. (۲۰) زمونږ نیکونو په دې غره عبادت کولو خو تاسو یهودیان وایې چې په کوم ځای کښې مونږ ته د خدای پاک عبادت کول په کار دی هغه په یروشلم کښې دے.“ (۲۱) عیسی هغې ته وفرمائیل، ”خورې، باور وکړه چې یو وخت داسې راروان دے چې نه خو به تاسو د پلار عبادت په دې غر او نه په یروشلم کښې وکړئ. (۲۲) تاسو سامریان د هغه عبادت کوئ چې تاسو یې نه پېژنئ، خو مونږ د هغه عبادت کوو چې مونږ یې پېژنو، ځکه چې خلاصون د یهودیانو د خوا نه دے. (۲۳) خو وخت راروان دے بلکې اوس دے چې رښتینی عبادت کوونکی به پلار ته په روح او په رښتیا سره عبادت وکړی او پلار هم دغه شان عبادت کوونکی غواړی. (۲۴) خدای پاک روح دے او هر څوک چې د هغه عبادت کوی نو هغه دې هم په روح او په رښتیا د هغه عبادت کوی.“ (۲۵) ښځې جواب ورکړو، ”زه پوهېږم چې مسح کړے شوے، یعنې مسیح راتلونکے دے. هر کله چې هغه راشی نو هغه به مونږ ته هر څه بیان کړی.“ (۲۶) عیسی ورته وفرمائیل، ”هغه زه یم، زه چې تا سره خبرې کوم.“ (۲۷) په دغه وخت د هغه مریدان واپس راغلل او ډېر حېران شول چې هغه یې یوې ښځې سره په خبرو وکتلو خو په هغوی کښې یو کس هم ونه وئیل چې، ”ته د دې نه څه غواړې،“ یا ”ته د دې سره خبرې ولې کوې؟“ (۲۸) نو ښځې بیا خپل منگے پرېښودو او ښار ته واپس په منډه لاړه او هلته یې خلقو ته وویل چې، ”راشئ، یو داسې سړے ووينئ چې ما څه کړی وؤ هغه ټول یې راته وئیل. کېدے شی چې دا مسیح وی؟“ (۲۹) نو خلق د ښار نه راووتل او

د عیسیٰ طرف ته روان شول. (۳۱) په دې دوران کښې مریدانو په هغه زور ولگولو چې،
 ”اُستاده، لږ څه وخوره.“ (۳۲) خو هغه مریدانو ته وفرمائیل، ”ما سره داسې خوراک
 دے چې تاسو ته یې هیڅ پته نشته.“ (۳۳) بیا مریدانو یو تر بله ووئیل چې، ”ولې چا هغه
 له خوراک راوړے دے څه؟“ (۳۴) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”زما خوراک څښاک
 دا دے چې زه د هغه رضا وکړم چا چې زه رالېږلے یم او چې د هغه کار پوره کړم. (۳۵)
 ولې تاسو دا نه وایئ چې څلور میاشتي نورې دی او بیا به لږ کډ شی؟ خو زه تاسو ته دا
 وایم چې گېرچاپېره پتو ته وگورئ چې د لږ کولو دپاره تیار دی. (۳۶) اوس هم لږ کړی
 لگیا دی خپله مزدوری اخلی او د تل ژوندون دپاره مېوه راټولوی د دې دپاره چې
 کرونکی او لږ کړی دواړه په شریکه خوشحالی وکړی. (۳۷) ځکه دا متل رښتیا دے چې
 یو یې کړی او بل یې ربی. (۳۸) ما تاسو ولېږلئ چې هغه فصل وربی په کوم چې تاسو
 څه کړاؤ نه دے کړے، نورو محنت وکړو او تاسو د هغوی په محنت کښې شریک
 شوئ.“ (۳۹) د هغه ښار دپرو سامریانو په عیسیٰ ایمان راوړو د هغه ښځې د گواهی په
 وجه چې، ”دۀ ما ته هغه هر څه ووئیل څه چې ما کله هم کړی ؤو.“ (۴۰) نو کله چې
 سامریان هغه له راغلل نو منته یې ورته وکړو چې مونږ سره پاتې شه، نو هغه هلته دوه
 ورځې ایسار شو. (۴۱) او د هغه د کلام په وجه نورو دپرو خلقو په هغه ایمان راوړو. (۴۲)
 او هغوی هغه ښځې ته ووئیل چې، ”مونږ صرف ستا د وینا په وجه په دۀ ایمان نه دے
 راوړے، ځکه چې مونږ اوس په خپله د هغه واورېدل او مونږ ته پته ولگېده چې دے په
 حقیقت کښې د دنیا خلاصونکے دے.“

د یو سرکاری آفسر زوی روغول

(۴۳) کله چې دوه ورځې تېرې شوې نو عیسیٰ د هغه ځای نه گلیل ته روان شو. (۴۴) نو
 عیسیٰ په خپله دا فرمائیلی ؤو چې یو نبی هم په خپل ښار کښې عزتمند نه وی. (۴۵) نو
 کله چې هغه گلیل ته راوړسېدو نو گلیلیانو د هغه هرکلی وکړو ځکه چې هغوی په دغه

وخت کبني د فسح اختر دپاره په يروشلم کبني موجود وو او د هغه ټول کارونه يې په خپله وليدل. (٤٤) عيسى يو ځل بيا د گليل قانا نومې ځاي ته لاړو چرته چې هغه اوبه په ميو بدلي کړې وې. هلته يو سرکاری آفسر وو چې زوی يې په کفرنحوم کبني ناجوره پروت وو. (٤٧) کله چې هغه واورېدل چې عيسى د يهوديه نه بنسکه گليل ته راغلي دے نو هغه ورله ورغلو او منت يې ورته وکړو چې، ”ما سره لاړ شه او زما زوی جوړ کړه ځکه چې هغه مرگی حال پروت دے.“ (٤٨) عيسى هغه ته وفرمائيل چې، ”ترڅو چې تاسو خلق لوی نبي ونه گورئ نو تر هغې تاسو ايمان نه راوړئ.“ (٤٩) هغه آفسر ورته وويل چې، ”صاحبه، ما سره سمدستی لاړ شه زما زوی مرگی حال دے.“ (٥٠) عيسى ورته وفرمائيل، ”کور ته لاړ شه، ستا زوی به ژوندې پاتې شي.“ عيسى چې څه وفرمائيل هغه سپری پرې يقين وکړو او کور ته روان شو. (٥١) هغه لا په لاره وو چې نوکرانو يې ورته خبر راوړو چې، ”زوی خو دې په بنه کېدو او ژوندې دے.“ (٥٢) نو هغه تپوس ترېنه وکړو چې، ”څه وخت هغه په بنه کېدو شو؟“ هغوی ورته وويل چې، ”پرون ماسپينين يوه بجه هغه تېې پرېښودلو.“ (٥٣) نو پلار يې پوهه شو چې دا هم هغه وخت وو چې عيسى هغه ته فرمائيلي وو چې، ”زوی به دې بنه شي،“ نو هغه سره د ټول خاندانه پرې ايمان راوړو. (٥٤) د يهوديه نه گليل ته په راتلو دا د عيسى دوېمه معجزه وه.

حضرت عيسى يو گوه سپری له شفا ورکوی

٥ (١) د دې نه پس د يهوديانو اختر وو، او عيسى يروشلم ته لاړو. (٢) په يروشلم کبني د گهو د دروازي سره نژدې يو تالاب دے چې پينځه دالانونه په کبني ولاړ دی چې په آرامي ژبه کبني ورته بيتحسدا وائی. (٣) په دې دالانونو کبني گن معذوران، رانده، گوپ، شل، پراته وو. (٤) ځکه چې وخت په وخت به د خدای پاک يوه فرېسته دې تالاب ته راکوزېدله او دا اوبه به يې خوځولې او هغه څوک چې به د ټولو نه ورومبے دې اوبو ته ورکوز شو نو هر څه بيماری چې به يې وه د هغې نه به روغ شو. (٥) په دغه خلقو

کڻبني يو سرے وو چې د دوه کم څلوېښتو کالو راسې شل وو. (٦) کله چې عيسی هغه هلته پروت وليدو او د دې نه خبر شو چې دے د پيرې مودې راسې بيمار دے، نو هغه ورته وفرمائيل، ”تہ غوارې چې روغ شی؟“ (٧) بيمار سرې جواب ورکړو چې، ”صاحبہ، زما هيڅوک نشته چې کله اوبه و خوځولے شی نو چې ما دې تالاب ته ورکوز کړی. او کله چې زه اوبو له وررسم نو بل زما نه مخکښې وردانگلی وی.“ (٨) بيا عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”پاخه، خپله بستره دې واخله او ځه.“ (٩) سرے سمدستی جک جوړ شو، او خپله بستره يې واخستله او روان شو. دا د سبت ورغ وه. (١٠) نو يهوديانو هغه روغ کړے شوی سرې ته ووييل، ”دا د سبت ورغ ده. په شريعت کڻبني د سبت په ورغ تا ته د خپلې بسترې د وړلو اجازت نشته.“ (١١) خو هغه جواب ورکړو چې، ”کوم سرې چې زه روغ کړم هغه ما ته وفرمائيل چې خپله بستره واخله او ځه.“ (١٢) هغوی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”هغه سرے څوک دے چې تا ته يې ووييل چې خپله بستره واخله او ځه؟“ (١٣) خو هغه روغ شوی سرې ته دا پته ونه لگېده چې هغه څوک وو ځکه چې هلته پېره گڼه وه او عيسی په گڼه کڻبني غېب شو. (١٤) د دې نه پس عيسی هغه د خدای په کور کڻبني وليدو او ورته يې وفرمائيل، ”وگوره، تہ بنه شوے يې. نوره گناه مه کوه، چې د دې نه درته زيات تکليف پېښ نه شی.“ (١٥) هغه سرے په مخه لاړو او د يهوديانو مشرانو ته يې ووييل چې، ”دا هغه عيسی وو چې ما له يې شفا راکړه.“ (١٦) نو په دې وجه د يهوديانو مشرانو د عيسی زورول شروع کړل ځکه چې هغه دا کارونه د سبت په ورغ کول. (١٧) نو عيسی هغوی ته جواب ورکړو چې، ”زما پلار لا تر اوسه کار کوی او زه هم کار کوم.“ (١٨) په دې وجه يهوديان نور هم د هغه په مرگ پسې شول ځکه چې يواځې دا نه چې هغه د سبت حکم ماتولو بلکې هغه خدای پاک ته خپل پلار وئيلو او خپل ځان يې د خدای پاک سره برابر گڼلو.

د زوی اختيار

١٩ عيسیٰ هغویٰ ته دا وفرمائیل چي، ”زۀ تاسو ته ربتيا وایم، زویٰ په خپله هیڅ نۀ شی کولے بی له هغه کار نه چي خپل پلار یې په کولو لیدلے وې. ځکه څۀ چي پلار کوی هم هغه شان یې زویٰ کوی. ٢٠ ځکه چي پلار د زویٰ سره مینه کوی او خپل ټول کارونه ورته څرگندوی. او د دې نه زیات لوی کارونه به هغه ورته څرگند کړی نو تاسو به ورته څرګند شئ. ٢١ لکه څنگه چي پلار مړی پاڅوی او هغویٰ له ژوند ورکوی دغه شان زویٰ هم هر هغه چا له چي غواړی ژوند ورکوی. ٢٢ بیا دا چي پلار د هیچا عدالت هم نۀ کوی بلکې دا ټول اختیار یې زویٰ ته سپارلے دے ٢٣ نو چي ټول د زویٰ داسې عزت کوی لکه څنگه چي هغویٰ د پلار عزت کوی. څوک چي د زویٰ عزت نۀ کوی هغه د هغه پلار عزت نۀ کوی چا چي هغه رالېږلے دے. ٢٤ زۀ تاسو ته ربتيا وایم، هر څوک چي زما خبرو ته غوږ ږدی او په هغه چا ایمان راوړی چي زۀ یې رالېږلے یم، هغه تل عمری ژوندون لری. او هغه به مجرم نۀ شی ځکه چي هغه د مرګ نه ژوندون ته اوږدولے دے. ٢٥ زۀ تاسو ته ربتيا وایم، یو وخت داسې راروان دے بلکې راغلے دے چي مړی به د ځدای پاک د زویٰ آواز اوری او چي څوک یې واورى هغه به راژوندی شی. ٢٦ ځکه څنگه چي پلار په خپله د ژوندون سرچینه دے هم دغه شان هغه خپل زویٰ له د ژوندون ورکولو اختیار ورکړے دے. ٢٧ او هغه عيسیٰ ته د عدالت اختیار ورکړو ځکه چي هغه ابن آدم دے. ٢٨ په دې مۀ څرګندېږئ ځکه چي داسې وخت راروان دے کله چي هغه ټول څوک چي په قبرونو کښي دی، هغه به د دۀ آواز واورى ٢٩ او بهر به راوځی. چا چي نېکی کړی وی هغویٰ به د تل ژوندون دپاره راپورته شی او چا چي بد کړی وی هغویٰ به د عدالت دپاره راپورته کړے شی.

د حضرت عيسیٰ په باب کښي گواهی

٣٠ زۀ په خپله هیڅ نۀ شم کولے. څنگه چي ځدای پاک ما ته فرمائی زۀ هم هغسې فېصله کوم او زما فېصله درسته وی ځکه چي زۀ خپله مرضی نه بلکې د هغه چا مرضی پوره کوم چا چي زۀ رالېږلے یم. ٣١ کۀ چرې زۀ د خپل ځان په حقله گواهی وکړم نو

زما گواهی رښتینې نه ده. (۳۲) بلکې یو بل څوک هم شته چې هغه زما دپاره گواهی ورکوی او ما ته پته ده چې د هغه گواهی زما په حقله رښتینې ده. (۳۳) تاسو یحییٰ ته خپل پیغام وړونکی ورلېږل او هغه هم د دې حقیقت گواهی ورکړه. (۳۴) خو زه د انسان د گواهی محتاج نه یم خو زه دا دې دپاره وایم چې تاسو بچ شئ. (۳۵) یحییٰ بلېدونکې ډیوه وه چې رڼا یې کوله او تاسو غوښتل چې د لږ وخت دپاره د هغه په رڼا کېنې خوشحالی وکړئ. (۳۶) خو زه د یحییٰ د گواهی نه لویه گواهی لرم. هغه کارونه چې زما پلار ما ته حواله کړي او چې زه یې سر ته ورسوم، یعنې هم هغه کارونه چې زه یې کوم، دا زما گواهی ورکوی چې پلار زه رالېږلې یم. (۳۷) او پلار چې زه یې رالېږلې یم هغه په خپله زما په حقله گواهی ورکړې ده. تاسو هیڅکله د هغه آواز نه دئ اورېدلې او نه مو د هغه صورت لیدلې دئ، (۳۸) او نه ستاسو په زړه کېنې د هغه د کلام دپاره ځای شته ځکه چې تاسو په هغه باور نه کوئ چا چې هغه رالېږلې دئ. (۳۹) تاسو په غور صحیفې لټوئ ځکه چې تاسو سوچ کوئ چې په دې کېنې به ستاسو د تل ژوندون وی خو دا صحیفې هم زما په حقله گواهی ورکوی. (۴۰) خو بیا هم تاسو د دې نه انکار کوئ چې زما طرف ته راشئ چې د تل ژوندون ومومئ. (۴۱) زه د انسان نه د عزت طمع نه کوم. (۴۲) خو زه تاسو پېژنم چې ستاسو په زړونو کېنې د خدای پاک مینه نشته. (۴۳) زه د خپل پلار په نوم راغلی یم او تاسو ما نه قبلوئ خو که بل څوک په خپله نامه راشي نو تاسو به یې قبول کړئ. (۴۴) تاسو څنگه د ایمان خاوندان کېدئ شئ کله چې تاسو د یو بل نه د عزت امید کوئ او د هغه عزت لټون نه کوئ کوم چې د واحد خدای پاک له طرفه دئ؟ (۴۵) دا سوچ مه کوئ چې زه به د پلار په وړاندې په تاسو الزام ولگوم. په تاسو الزام لگونکې موسی دئ، په چا چې تاسو امید ساتئ. (۴۶) که چېرې تاسو په موسی ایمان ساتئ نو په ما به یې هم ساتئ ځکه چې هغه زما په حقله لیکلی دی. (۴۷) خو که تاسو د موسی په کلام ایمان نه ساتئ نو زه چې څه وایم تاسو به په هغې څه ایمان وساتئ.

پينځه زره خلق مړول

۶

۱ د دې نه پس عيسی د گليل د درياب بلې غاړې ته لاړو چې ورته د تيرياس درياب هم وئيلے کيږی. ۲ او يوه لويه گڼه ورپسې وه ځکه چې هغوی هغه معجزې ليدلې وې چې هغه د بيمارانو د شفا دپاره کولې. ۳ بيا عيسی غره ته پاس وختلو او هلته د خپلو مريدانو سره کښېناستو. ۴ نو د فسح اختر چې د يهوديانو لوی اختر دے رانزدې وو. ۵ بيا چې عيسی خپلې سترگې اوچتې کړې نو يوه لويه گڼه يې وليدله چې د هغه په طرف راروانه وه. نو عيسی فيليپوس ته وفرمائيل چې، ”مونږ به د دې خلقو دپاره روټی د کوم ځای نه اخلو؟“ ۶ هغه دا سوال د هغه د آزمېښت دپاره وکړو، ځکه چې هغه ته په خپله دا معلومه وه چې هغه به څه کوی. ۷ فيليپوس ورته جواب ورکړو چې، ”د دوو سوو دينارو روټی به هم کافی نه وی چې د دې خلقو لږه لږه ورسى.“ ۸ د هغه په مريدانو کښې اندرياس چې د شمعون پطروس ورور وو، هغه ته ووييل چې، ۹ ”دلته يو هلک دے چې ورسره د اوربشو پينځه روټی او دوه کبان شته، خو دا د دې دومره ډېرو خلقو دپاره هيڅ هم نه دی.“ ۱۰ عيسی وفرمائيل، ”دا خلق کښېنوئ.“ هلته په هغه ځای کښې ښه ډېر وابښه وو، نو هغوی لاندې په زمکه کښېناستل او ټول تقريباً پينځه زره سړی وو. ۱۱ بيا عيسی روټی واخستلې، شکر يې پرې وکړو او هغه يې په هغه ناستو خلقو تقسيم کړې. او هم دغسې يې د کبانو سره وکړل او هغوی چې څومره غوښتل نو دومره يې ورکړل. ۱۲ کله چې ټول ښه ماره شول نو هغه خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”دا پاتې شوې ټوکړې راټولې کړئ نو چې هيڅ هم درنه ضائع نه شی.“ ۱۳ نو هغوی هغه راټولې کړې او د اوربشو د پينځو روټو د هغه پاتې شوو ټوکړو نه کومې چې خلقو خوړلې وې دولس ټوکړی ډکې شوې. ۱۴ کله چې خلقو دا معجزه وليدله چې عيسی وکړه هغوی يو بل ته ووييل، ”يقيناً دا هغه پېغمبر دے کوم چې دنيا ته راتلونکے وو.“ ۱۵ کله چې عيسی د هغوې په نيت پوهه شو چې هغوی هغه خپل بادشاه جوړول غواړی نو هغه په خپله غره ته واپس لاړو.

د حضرت عیسیٰ د اوبو د پاسه گرځېدل

١٦ کله چې ماښام شو نو د عیسیٰ مریدان ښکته د دریاښ غاړې ته لاړل، ١٧ په کښتۍ کښې کښېناستل او د سیند پورې غاړې کفرنحوم ته روان شول. نو تیاره شوې وه او عیسیٰ لا هغوی سره ملاو شوې نه وو. ١٨ په دې دوران کښې د دریاښ اوبه په اوچتېدو شوې ځکه چې تېز طوفان راغلو. ١٩ کله چې هغوی درې څلور میله کښتۍ وچلوله نو هغوی عیسیٰ د اوبو د پاسه روان ولیدو چې د کښتۍ طرف ته رانزدې کېدو. او هغوی یرې واخستل، ٢٠ خو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”مه یرېږئ، دا زه یم.“ ٢١ نو بیا هغوی دا غوښتل چې عیسیٰ کښتۍ ته راوڅېږي او سمدستی کښتۍ هغه غاړې ته ورسېدله چرته چې دوی روان وو.

خلق حضرت عیسیٰ لټوی

٢٢ بل سحر هغه گڼ خلق چې د دریاښ په بله غاړه ایسار شوی وو هغوی ولیدل چې هلته صرف یوه کښتۍ وه او د دې نه هم خبر شول چې عیسیٰ د خپلو مریدانو سره کښتۍ ته نه وو ختلې، بلکې د هغه مریدان د هغه نه بغېر تلی وو. ٢٣ بیا د تبریاس نه نورې کښتۍ دېخوا راغلې چرته چې خلقو د مالک د شکر ویستلو نه وروستو روټۍ خوړلې وه. ٢٤ کله چې خلقو وکتل چې نه خو عیسیٰ او نه یې مریدان هلته شته نو هغوی په کشتو کښې سواره شول او د عیسیٰ په تلاش کښې پورې غاړه کفرنحوم ته لاړل.

حضرت عیسیٰ د ژوندون روټۍ ده

٢٥ کله چې هغوی هغه د دریاښ په بله غاړه وموندو هغوی عیسیٰ ته ووئیل، ”اُستازه، ته کله دلته راغلی؟“ ٢٦ عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو زما تلاش

په دې وجه نه کوی چې تاسو نښې وکتلې بلکې ځکه چې تاسو روتې وخورله او لوږه مو ختمه شوه. (۲۷) د داسې خوراک دپاره خواری مه کوی چې ختمیږي بلکې د هغې روتې دپاره خواری کوی چې تر ابده پاتې کیږي، او کوم به چې ابن آدم تاسو له درکړي. ځکه چې هم په هغه باندې خدای پلار خپل مهر لگولې دے. (۲۸) بیا هغوی هغه ته وویل چې، ”مونږ له څه کول په کار دی چې د خدای پاک د رضا کارونه وکړو؟“ (۲۹) عیسی جواب ورکړو چې، ”د خدای پاک د رضا کار دا دے چې په هغه چا ایمان راوړئ چې هغه رالېږلې دے.“ (۳۰) نو هغوی هغه ته وویل، ”نو ته مونږ ته کومه معجزه ښکاره کوې چې مونږ یې ووینو او په تا ایمان راوړو؟ ته څه کار کولې شي؟“ (۳۱) لکه چې زمونږ پلار نیکه په صحرا کښې من وخورل، صحیفې فرمائی چې، موسی هم هغوی له د آسمان نه من ورکړل چې وې خوری.“ (۳۲) بیا عیسی جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې دا موسی نه وو چې تاسو له یې د آسمان نه من درکړل بلکې دا زما پلار دے چې تاسو له د آسمان نه حقیقي روتې درکوی. (۳۳) ځکه چې د خدای پاک روتې هغه ده چې د آسمان نه راکوزیږي او دنیا ته ژوندون ورکوی.“ (۳۴) نو هغوی هغه ته وویل، ”مالکه، مونږ ته دغه روتې همېشه راکوه.“ (۳۵) عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”زه د ژوندون روتې یم. څوک چې ما له راځي هغه به هیڅکله نه اوږي کیږي او څوک چې په ما ایمان راوړي هغه به هیڅکله نه تږي کیږي. (۳۶) خو ما تاسو ته وفرمائیل چې تاسو زه لیدلې یم او بیا هم په ما ایمان نه راوړئ. (۳۷) هر څوک چې پلار ما ته حواله کړي هغه به ما له راشي او څوک چې ما له راشي هغه به زه هیڅکله ونه شرم. (۳۸) ځکه چې زه د آسمان نه د خپلې رضا پوره کولو دپاره نه یم راکوز شوې بلکې د هغه د رضا پوره کولو دپاره چا چې زه رالېږلې یم. (۳۹) او دا د هغه رضا ده چا چې زه رالېږلې یم چې زه هغه ټولو نه یو هم ورک نه کړم څه چې هغه ما له راکړي دی بلکې د قیامت په ورځ یې راپاڅوم. (۴۰) ځکه چې دا زما د پلار مرضی ده چې هر څوک چې زوی وویني او په هغه ایمان راوړي، هغه به د ابدی ژوندون خاوند شي، او زه به هغوی د قیامت په ورځ بیا راپاڅوم.“ (۴۱) په دې یهودیان د هغه په حقله وغورېدل ځکه چې هغه وفرمائیل چې، ”زه هغه روتې

يم چي د آسمان نه راکوزه شوې ده. (۴۲) هغوی وویل، ”ولې دا عیسی د یوسف زوی نه دے چي مونږ یې مور او پلار پېژنو، نو بیا څنگه هغه وائی چي زه د آسمان نه راکوز شوی یم؟“ (۴۳) نو عیسی جواب ورکړو چي، ”په خپلو کښي مه غورېږئ. (۴۴) څوک هم ما له تر هغې نه شی راتلے ترڅو چي هغه پلار چي زه یې رالېږلے یم هغه یې ما ته راونه لېږي، او زه به هغه د قیامت په ورځ راپاڅوم. (۴۵) دا د نبیانو په صحیفو کښي لیکلے شوی دی چي هغوی ټولو ته به خدای پاک تعلیم ورکړی. هر هغه څوک چي د پلار اوری او د هغه نه زده کوی هغه ما له راځی. (۴۶) هیچا پلار نه دے لیدلے بغیر د هغه نه چي د خدای پاک د طرفه دے، صرف هغه پلار لیدلے دے. (۴۷) زه تاسو ته رښتیا وایم څوک چي ایمان راوړي هغه د تل ژوندون خاوند دے. (۴۸) زه د ژوندون روتی یم. (۴۹) ستاسو پلار نیکونو په صحرا کښي من وڅوړل خو هغوی مړه شول. (۵۰) دا هغه روتی ده چي د آسمان نه راغلې ده، نو چي څوک دا روتی وڅوری هغه به نه مری. (۵۱) زه د ژوندون روتی یم چي د آسمان نه راکوزه شوې ده. څوک چي دا روتی وڅوری هغه به تل ژوندے وی. او کومه روتی چي زه د دنیا د ژوندون دپاره ورکوم هغه زما بدن دے. (۵۲) بیا د یهودیانو په مینځ کښي تېز بحث شروع شو، هغوی وویل چي، ”دا سرے خپل بدن مونږ ته خوړلو له څنگه راکولے شی؟“ (۵۳) نو عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چي ترڅو چي تاسو د ابن آدم بدن ونه څوری او د هغه وینه ونه څښی نو تاسو کښي به ابدی ژوندون نه وی. (۵۴) څوک چي زما بدن وڅوری او زما وینه وڅښي هغه د تل ژوندون خاوند دے او زه به یې د قیامت په ورځ راپاڅوم. (۵۵) زما بدن حقیقی خوراک دے او زما وینه حقیقی څښاک دے. (۵۶) څوک چي زما غوښه څوری او زما وینه څښي هغه په ما کښي او زه په هغه کښي اوسېږم. (۵۷) لکه څنگه چي ژوندی پلار زه راولېږلم او زه د پلار په وجه ژوندے یم، دغه شان څوک چي زما بدن وڅوری هغوی به زما په وجه ژوندی وی. (۵۸) دا هغه روتی ده چي د آسمان نه راکوزه شوې ده او دا د هغه روتی په شان نه ده چي ستاسو پلار نیکونو وڅوړه او مړه شول. خو څوک چي دا روتی وڅوری هغه به تل تر تله ژوندی وی.“

د تل ژوندون کلام

٥٩ عيسی دا خبرې هغه وخت وکړې کله چې هغه په کفرنحوم کښې په عبادتخانه کښې تعليم ورکولو. ٦٠ کله چې د هغه پېرو مريدانو دا خبرې واورېدې هغوی ووئيل چې، ”دا تعليم سخت دے، څوک دا منلے شی؟“ ٦١ خو عيسی خبر وو چې د هغه مريدان په دې حقله غورېږی، نو هغه هغوی ته وفرمائيل چې، ”ولې تاسو په دې خفه شوی؟“ ٦٢ بيا به تاسو څه سوچ کوئ که تاسو ابن آدم هغه ځای ته په ختو ووينئ چرته چې هغه مخکښې وو؟ ٦٣ دا د ځدای پاک روح دے چې ژوند ورکوی، انسانی بدن بې فائدي دے. کومې خبرې چې ما تاسو ته کړې دی هغه روح او ژوند دے. ٦٤ خو په تاسو کښې ځينې داسې دی چې ايمان نه راوړی.“ ځکه چې عيسی ته د اول نه دا پته وه چې څوک به ايمان نه راوړی او څوک به په هغه مځبري کوی. ٦٥ بيا هغه وفرمائيل چې، ”دغه وجه ده چې ما تاسو ته وفرمائيل چې، هيڅوک هم ما ته نه شی راتلے ترڅو چې پلار ورته دا توفيق ورته کړی.“ ٦٦ په دې وجه د عيسی پېر مريدان د هغه نه واورېدل او نور د هغه سره نه گرځېدل. ٦٧ نو عيسی هغه دولسو مريدانو نه تپوس وکړو، ”ولې تاسو هم ما نه تلل غواړئ؟“ ٦٨ شمعون پطروس ورته جواب ورکړو، ”مالکه، چا له به مونږ لار شو؟ تا سره خو د تل ژوندون خبرې دی. ٦٩ زمونږ په تا ايمان دے او زمونږ په دې ايمان دے چې ته د ځدای پاک قدوس يې.“ ٧٠ عيسی هغوی ته جواب ورکړو، ”ولې ما تاسو دولس واړه غوره کړی نه یئ څه؟ خو په تاسو کښې يو کس شېطان دے.“ ٧١ هغه د شمعون اسکريوتي د زوی يهوداه په حقله خبره کوله کوم چې په دولسو مريدانو کښې يو وو، او وروستو يې د عيسی مځبري هم وکړله.

د حضرت عيسی د ورونيو بې ايمانی

٧ د دې نه پس عيسی گليل کښې گېرچاپېره گرځېدو. هغه يهوديه ته تلل نه غوښتل

حُڪه چي يهوديانو موقع لٿوله چي هغه مڙ ڪري. (٢) اوس د يهوديانو د جونگرو اختر هم رانزدي وو. (٣) نو د هغه خپلو ورويو هغه ته وئييل چي، ”ته دا علاقه پربرده او يهوديه ته لڙ شه نو چي ستا مريدان هغه لوي ڪارونه چي ته يي ڪوي، ويني. (٤) حُڪه خوك چي غواري چي مشهور شي نو هغه پت ڪارونه نه ڪوي. ڪه چري ته دا ڪارونه ڪوي نو دنيا ته خان خرگند ڪره.“ (٥) حُڪه چي د هغه خپلو ورويو هم په هغه باندې ايمان نه ساتلو. (٦) عيسيٰ هغوي ته وفرمائيل چي، ”زما دپاره مقرر شوے وخت لانه دے راغلي، خو ستاسو دپاره هر وخت ٽيڪ دے. (٧) دنيا تاسو نه نفرت نه شي ڪولي خو زما نه نفرت ڪوي حُڪه چي زه د دي خلاف گواهي ورڪوم چي د دي ڪارونه بد دي. (٨) تاسو په خپله اختر له لڙ شي، زه دي اختر له نه حم حُڪه چي زما دپاره مقرر شوے وخت لانه دے راغلي.“ (٩) د دي فرمائيلو نه پس عيسيٰ په گليل ڪبني پاتي شو.

حضرت عيسىٰ د جونگرو په اختر ڪبني

(١٠) خو ڪله چي د عيسىٰ ورويه اختر له لڙل نو هغه په خپله هم لڙو، خو په بنڪاره نه بلڪي په پته. (١١) يهوديانو په اختر ڪبني د هغه لٿون ڪولو او تپوس يي ڪولو چي، ”عيسىٰ چرته دے؟“ (١٢) او په گنه ڪبني د هغه په حقله گنگوسے روان وو. چا به وئييل چي، ”هغه بنه سرے دے،“ خو ڪينو به وئييل چي، ”نه، هغه خلق بي لاري ڪوي.“ (١٣) خو بيا هم خلقو د هغه په حقله د يهوديانو د ڀري په وجه بنڪاره هيخ نه شو وئييلے. (١٤) ڪله چي اختر نيم تير شو نو عيسىٰ د خدائ ڪور ته لڙو او تعليم يي شروع ڪرو. (١٥) يهوديان ڪپران شول او وڀ وئييل، ”دي سري څنگه دومره علم حاصل ڪرو سره د دي چي ده خو تعليم نه دے ڪري؟“ (١٦) عيسىٰ جواب ورڪرو، ”زما تعليم زما نه دے، بلڪي دا د هغه چا دے چي زه يي رالبرليے يم. (١٧) هر خوك چي غواري چي د خدائ پاك رضا پوره ڪري، هغه به په دي پوهه شي چي زما تعليم د خدائ د طرفه دے، يا ڪه زه د خپل خان نه تعليم ورڪوم. (١٨) خوك چي د خپل خان نه خبري ڪوي هغه خپل عزت غواري

خو څوک چې د خپل رالېږونکي عزت غواړي هغه رښتینې انسان دے او په هغه کښې هیڅ ټگي نشته. (۱۹) ولې موسی تاسو ته شریعت نه وو درکړې؟ خو تاسو کښې یو هم پرې عمل نه کوئ. تاسو ولې زما د مړ کولو موقع غورئ؟“ (۲۰) گڼې جواب ورکړو، ”په تا پیریان ناست دی. څوک ستا د وژلو کوشش کوی؟“ (۲۱) عیسی جواب ورکړو، ”ما یوه معجزه وکړله او تاسو ټول حېران شوی. (۲۲) خو موسی تاسو ته د سنت کولو شریعت درکړو، اگر چې دا د موسی د طرف نه نه وو بلکې د پلار نیکه د وخت نه راروان وو، او تاسو د سبت په ورځ ماشوم سنتوی. (۲۳) که تاسو د سبت په ورځ ماشوم سنتوی د دې دپاره چې د موسی شریعت مات نه شی نو بیا تاسو زما نه په دې وجه ولې خفه یئ چې ما د سبت په ورځ د یو سپری پوره بدن روغ کړو؟ (۲۴) په ظاهري صورت فېصله مه کوئ بلکې په انصاف سره فېصله کوئ.“

ولې حضرت عیسی مسیح دے؟

(۲۵) په دې باندې د یروشلم څه خلقو دا وینا شروع کړه، ”ولې دا هغه سرې نه دے چې هغوی یې د وژلو کوشش کوی؟ (۲۶) وگورئ، دے دلته کښې ښه په ډاگه لکيا دے او هغوی ورته هیڅ نه وائی. ولې داسې خو نه ده چې زمونږ مشران په دې خبر شوی وی چې دے په رښتیا مسیح دے؟ (۲۷) خو مونږ ته پته ده چې دا سرې د کوم ځای دے خو هر کله چې مسیح راشی نو هیچا ته به پته نه وی چې د کوم ځای دے.“ (۲۸) بیا عیسی چې کله د ځدای په کور کښې تعلیم ورکولو نو چغه یې کړه، ”تاسو ما پېژنئ او تاسو ته پته ده چې زه د کوم ځای یم. خو زه په خپله مرضی نه یم راغلې. خو چا چې زه رالېږلې یم هغه رښتونې دے، او تاسو هغه نه پېژنئ. (۲۹) زه هغه پېژنم ځکه چې زه د هغه نه راغلې یم او هغه په خپله زه رالېږلې یم.“ (۳۰) نو بیا ځینې مشرانو د هغه د نیولو کوشش وکړو خو هیچا هغه ته لاس وانه چولو ځکه چې د هغه مقرر شوې وخت لانه وو راغلې. (۳۱) خو په گڼه کښې ډېرو په هغه ایمان راوړو او هغوی وئیل چې، ”کله چې

مسیح راشی نو ولې هغه به د دې کس نه زیاتې معجزې وکړې څه؟“

د حضرت عیسیٰ د گرفتارولو دپاره یې محافظان وروپړل

۳۲ فریسیانو د عیسیٰ په حقله د خلقو غورېدل واورېدل، نو مشرانو امامانو او فریسیانو، محافظان د هغه نیولو پسې ولېږل. ۳۳ بیا عیسیٰ وفرمائیل چې، ”زه به څه لږې مودې دپاره تاسو سره یم او بیا به زه هغه له لار شم چا چې زه رالېږلې یم. ۳۴ تاسو به زما لټون کوئ خو ما به پیدا نه کړئ او چرته چې به زه یم هلته به تاسو نه شئ راتلئ.“ ۳۵ نو یهودیانو یو تر بله ووئیل چې، ”دے چرته تلل غواړی چې مونږ به یې بیا نه شو موندئ؟ ولې دے غواړی چې د یونان هغه بناړونو ته لار شی چې په کبښې زمونږ خلق اوسیری، او یونانیانو ته تعلیم ورکړی؟ ۳۶ د هغه د دې وینا نه مطلب څه دے چې، تاسو به زما لټون کوئ خو ما به پیدا نه کړئ او چرته چې به زه یم هلته به تاسو نه شئ راتلئ؟“

د ژوندون د اوبو سرچینه

۳۷ د اختر په آخری او د ټولو نه په لویه ورځ عیسیٰ ودرېدلو او په اوچت آواز یې وفرمائیل، ”که څوک تږمے وی هغه دې ما له راشی، هغه دې وڅښی. ۳۸ او څوک چې په ما ایمان راوړی، لکه چې صحیفې وائی، د ژوندون د اوبو سیندونه به د هغه نه بهیږی.“ ۳۹ عیسیٰ دا خبره د هغه روح القدس په حقله وکړه، کوم چې په هغه چا نازلېدونکے وو چا چې په عیسیٰ ایمان راوړو، نو تر دغه وخته روح القدس لا نازل شوے نه وو، ځکه چې عیسیٰ لا خپل جلال ته رسېدلے نه وو.

په خلقو کبښې بې اتفاقی

٤٠ ڪله ڇي هغوى د هغه دا خبري واوربدي په گنه کبني ځينو ووئيل، ”يقيناً ڇي دا هغه پيغمبر دے د ڇا ڇي مونږ په طمع يو.“ ٤١ ڇا ووئيل ڇي، ”دا مسيح دے،“ او ځينو ووئيل ڇي، ”ولې مسيح به د گليل نه راځي څه؟“ ٤٢ ولې صحيفي دا نه فرمائي ڇي مسيح به د داؤد د خاندان او د بيت لحم نه راځي، د هغه کلي نه ڇي داؤد په کبني اوسېدلی وو؟“ ٤٣ دغه شان د عيسى په وجه په خلقو کبني بي اتفاقي پيدا شوله. ٤٤ په هغوى کبني ځينو غوښتل ڇي گرفتار يې کړي، خو هيچا هم هغه ته لاس وانه چولو.

د يهودي حاڪمانو بي ايماني

٤٥ بيا محافظان، مشرانو امامانو او فريسيانو له واپس راغلل او هغوى ورته ووئيل ڇي، ”تاسو هغه ولې ځان سره رانه وستو؟“ ٤٦ محافظانو جواب ورکړو ڇي، ”هيڅکله هم ڇا داسې خبرې نه دي کړي څنگه يې ڇي دا سرې کوي.“ ٤٧ فريسيانو ورته ووئيل ڇي، ”ولې هغه تاسو هم بي لارې کړي څه؟“ ٤٨ زمونږ مشرانو او فريسيانو نه يو هم په هغه ايمان نه دے راوړے. ٤٩ خو دا گنه ڇي په شريعت نه پوهېږي لعنتيان دي.“ ٥٠ بيا په هغوى کبني نیکوديموس نومې يو سړي، يعنې هغه سرې ڇي يو ځل مخکبني عيسى له راغلي وو، هغه ووئيل ڇي، ”ولې شريعت مونږ ته دا اجازت راکوي څه ڇي ترڅو د يو کس بيان په خپله وانه ورو او هغه ته د خبرو موقع ورنه کړو نو ولې هغه مونږ مجرم کولے شو څه؟“ ٥١ هغوى جواب ورکړو، ”ته هم گليلي يې څه؟ وگوره او صحيفي ولوله، نو ته به په خپله خبر شې ڇي يو نبي هم د گليل نه نه راځي.“ ٥٢ نو بيا ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠ ١٠٠١ ١٠٠٢ ١٠٠٣ ١٠٠٤ ١٠٠٥ ١٠٠٦ ١٠٠٧ ١٠٠٨ ١٠٠٩ ١٠١٠ ١٠١١ ١٠١٢ ١٠١٣ ١٠١٤ ١٠١٥ ١٠١٦ ١٠١٧ ١٠١٨ ١٠١٩ ١٠٢٠ ١٠٢١ ١٠٢٢ ١٠٢٣ ١٠٢٤ ١٠٢٥ ١٠٢٦ ١٠٢٧ ١٠٢٨ ١٠٢٩ ١٠٣٠ ١٠٣١ ١٠٣٢ ١٠٣٣ ١٠٣٤ ١٠٣٥ ١٠٣٦ ١٠٣٧ ١٠٣٨ ١٠٣٩ ١٠٤٠ ١٠٤١ ١٠٤٢ ١٠٤٣ ١٠٤٤ ١٠٤٥ ١٠٤٦ ١٠٤٧ ١٠٤٨ ١٠٤٩ ١٠٥٠ ١٠٥١ ١٠٥٢ ١٠٥٣ ١٠٥٤ ١٠٥٥ ١٠٥٦ ١٠٥٧ ١٠٥٨ ١٠٥٩ ١٠٦٠ ١٠٦١ ١٠٦٢ ١٠٦٣ ١٠٦٤ ١٠٦٥ ١٠٦٦ ١٠٦٧ ١٠٦٨ ١٠٦٩ ١٠٧٠ ١٠٧١ ١٠٧٢ ١٠٧٣ ١٠٧٤ ١٠٧٥ ١٠٧٦ ١٠٧٧ ١٠٧٨ ١٠٧٩ ١٠٨٠ ١٠٨١ ١٠٨٢ ١٠٨٣ ١٠٨٤ ١٠٨٥ ١٠٨٦ ١٠٨٧ ١٠٨٨ ١٠٨٩ ١٠٩٠ ١٠٩١ ١٠٩٢ ١٠٩٣ ١٠٩٤ ١٠٩٥ ١٠٩٦ ١٠٩٧ ١٠٩٨ ١٠٩٩ ١١٠٠ ١١٠١ ١١٠٢ ١١٠٣ ١١٠٤ ١١٠٥ ١١٠٦ ١١٠٧ ١١٠٨ ١١٠٩ ١١١٠ ١١١١ ١١١٢ ١١١٣ ١١١٤ ١١١٥ ١١١٦ ١١١٧ ١١١٨ ١١١٩ ١١٢٠ ١١٢١ ١١٢٢ ١١٢٣ ١١٢٤ ١١٢٥ ١١٢٦ ١١٢٧ ١١٢٨ ١١٢٩ ١١٣٠ ١١٣١ ١١٣٢ ١١٣٣ ١١٣٤ ١١٣٥ ١١٣٦ ١١٣٧ ١١٣٨ ١١٣٩ ١١٤٠ ١١٤١ ١١٤٢ ١١٤٣ ١١٤٤ ١١٤٥ ١١٤٦ ١١٤٧ ١١٤٨ ١١٤٩ ١١٥٠ ١١٥١ ١١٥٢ ١١٥٣ ١١٥٤ ١١٥٥ ١١٥٦ ١١٥٧ ١١٥٨ ١١٥٩ ١١٦٠ ١١٦١ ١١٦٢ ١١٦٣ ١١٦٤ ١١٦٥ ١١٦٦ ١١٦٧ ١١٦٨ ١١٦٩ ١١٧٠ ١١٧١ ١١٧٢ ١١٧٣ ١١٧٤ ١١٧٥ ١١٧٦ ١١٧٧ ١١٧٨ ١١٧٩ ١١٨٠ ١١٨١ ١١٨٢ ١١٨٣ ١١٨٤ ١١٨٥ ١١٨٦ ١١٨٧ ١١٨٨ ١١٨٩ ١١٩٠ ١١٩١ ١١٩٢ ١١٩٣ ١١٩٤ ١١٩٥ ١١٩٦ ١١٩٧ ١١٩٨ ١١٩٩ ١٢٠٠ ١٢٠١ ١٢٠٢ ١٢٠٣ ١٢٠٤ ١٢٠٥ ١٢٠٦ ١٢٠٧ ١٢٠٨ ١٢٠٩ ١٢١٠ ١٢١١ ١٢١٢ ١٢١٣ ١٢١٤ ١٢١٥ ١٢١٦ ١٢١٧ ١٢١٨ ١٢١٩ ١٢٢٠ ١٢٢١ ١٢٢٢ ١٢٢٣ ١٢٢٤ ١٢٢٥ ١٢٢٦ ١٢٢٧ ١٢٢٨ ١٢٢٩ ١٢٣٠ ١٢٣١ ١٢٣٢ ١٢٣٣ ١٢٣٤ ١٢٣٥ ١٢٣٦ ١٢٣٧ ١٢٣٨ ١٢٣٩ ١٢٤٠ ١٢٤١ ١٢٤٢ ١٢٤٣ ١٢٤٤ ١٢٤٥ ١٢٤٦ ١٢٤٧ ١٢٤٨ ١٢٤٩ ١٢٥٠ ١٢٥١ ١٢٥٢ ١٢٥٣ ١٢٥٤ ١٢٥٥ ١٢٥٦ ١٢٥٧ ١٢٥٨ ١٢٥٩ ١٢٦٠ ١٢٦١ ١٢٦٢ ١٢٦٣ ١٢٦٤ ١٢٦٥ ١٢٦٦ ١٢٦٧ ١٢٦٨ ١٢٦٩ ١٢٧٠ ١٢٧١ ١٢٧٢ ١٢٧٣ ١٢٧٤ ١٢٧٥ ١٢٧٦ ١٢٧٧ ١٢٧٨ ١٢٧٩ ١٢٨٠ ١٢٨١ ١٢٨٢ ١٢٨٣ ١٢٨٤ ١٢٨٥ ١٢٨٦ ١٢٨٧ ١٢٨٨ ١٢٨٩ ١٢٩٠ ١٢٩١ ١٢٩٢ ١٢٩٣ ١٢٩٤ ١٢٩٥ ١٢٩٦ ١٢٩٧ ١٢٩٨ ١٢٩٩ ١٣٠٠ ١٣٠١ ١٣٠٢ ١٣٠٣ ١٣٠٤ ١٣٠٥ ١٣٠٦ ١٣٠٧ ١٣٠٨ ١٣٠٩ ١٣١٠ ١٣١١ ١٣١٢ ١٣١٣ ١٣١٤ ١٣١٥ ١٣١٦ ١٣١٧ ١٣١٨ ١٣١٩ ١٣٢٠ ١٣٢١ ١٣٢٢ ١٣٢٣ ١٣٢٤ ١٣٢٥ ١٣٢٦ ١٣٢٧ ١٣٢٨ ١٣٢٩ ١٣٣٠ ١٣٣١ ١٣٣٢ ١٣٣٣ ١٣٣٤ ١٣٣٥ ١٣٣٦ ١٣٣٧ ١٣٣٨ ١٣٣٩ ١٣٤٠ ١٣٤١ ١٣٤٢ ١٣٤٣ ١٣٤٤ ١٣٤٥ ١٣٤٦ ١٣٤٧ ١٣٤٨ ١٣٤٩ ١٣٥٠ ١٣٥١ ١٣٥٢ ١٣٥٣ ١٣٥٤ ١٣٥٥ ١٣٥٦ ١٣٥٧ ١٣٥٨ ١٣٥٩ ١٣٦٠ ١٣٦١ ١٣٦٢ ١٣٦٣ ١٣٦٤ ١٣٦٥ ١٣٦٦ ١٣٦٧ ١٣٦٨ ١٣٦٩ ١٣٧٠ ١٣٧١ ١٣٧٢ ١٣٧٣ ١٣٧٤ ١٣٧٥ ١٣٧٦ ١٣٧٧ ١٣٧٨ ١٣٧٩ ١٣٨٠ ١٣٨١ ١٣٨٢ ١٣٨٣ ١٣٨٤ ١٣٨٥ ١٣٨٦ ١٣٨٧ ١٣٨٨ ١٣٨٩ ١٣٩٠ ١٣٩١ ١٣٩٢ ١٣٩٣ ١٣٩٤ ١٣٩٥ ١٣٩٦ ١٣٩٧ ١٣٩٨ ١٣٩٩ ١٤٠٠ ١٤٠١ ١٤٠٢ ١٤٠٣ ١٤٠٤ ١٤٠٥ ١٤٠٦ ١٤٠٧ ١٤٠٨ ١٤٠٩ ١٤١٠ ١٤١١ ١٤١٢ ١٤١٣ ١٤١٤ ١٤١٥ ١٤١٦ ١٤١٧ ١٤١٨ ١٤١٩ ١٤٢٠ ١٤٢١ ١٤٢٢ ١٤٢٣ ١٤٢٤ ١٤٢٥ ١٤٢٦ ١٤٢٧ ١٤٢٨ ١٤٢٩ ١٤٣٠ ١٤٣١ ١٤٣٢ ١٤٣٣ ١٤٣٤ ١٤٣٥ ١٤٣٦ ١٤٣٧ ١٤٣٨ ١٤٣٩ ١٤٤٠ ١٤٤١ ١٤٤٢ ١٤٤٣ ١٤٤٤ ١٤٤٥ ١٤٤٦ ١٤٤٧ ١٤٤٨ ١٤٤٩ ١٤٥٠ ١٤٥١ ١٤٥٢ ١٤٥٣ ١٤٥٤ ١٤٥٥ ١٤٥٦ ١٤٥٧ ١٤٥٨ ١٤٥٩ ١٤٦٠ ١٤٦١ ١٤٦٢ ١٤٦٣ ١٤٦٤ ١٤٦٥ ١٤٦٦ ١٤٦٧ ١٤٦٨ ١٤٦٩ ١٤٧٠ ١٤٧١ ١٤٧٢ ١٤٧٣ ١٤٧٤ ١٤٧٥ ١٤٧٦ ١٤٧٧ ١٤٧٨ ١٤٧٩ ١٤٨٠ ١٤٨١ ١٤٨٢ ١٤٨٣ ١٤٨٤ ١٤٨٥ ١٤٨٦ ١٤٨٧ ١٤٨٨ ١٤٨٩ ١٤٩٠ ١٤٩١ ١٤٩٢ ١٤٩٣ ١٤٩٤ ١٤٩٥ ١٤٩٦ ١٤٩٧ ١٤٩٨ ١٤٩٩ ١٥٠٠ ١٥٠١ ١٥٠٢ ١٥٠٣ ١٥٠٤ ١٥٠٥ ١٥٠٦ ١٥٠٧ ١٥٠٨ ١٥٠٩ ١٥١٠ ١٥١١ ١٥١٢ ١٥١٣ ١٥١٤ ١٥١٥ ١٥١٦ ١٥١٧ ١٥١٨ ١٥١٩ ١٥٢٠ ١٥٢١ ١٥٢٢ ١٥٢٣ ١٥٢٤ ١٥٢٥ ١٥٢٦ ١٥٢٧ ١٥٢٨ ١٥٢٩ ١٥٣٠ ١٥٣١ ١٥٣٢ ١٥٣٣ ١٥٣٤ ١٥٣٥ ١٥٣٦ ١٥٣٧ ١٥٣٨ ١٥٣٩ ١٥٤٠ ١٥٤١ ١٥٤٢ ١٥٤٣ ١٥٤٤ ١٥٤٥ ١٥٤٦ ١٥٤٧ ١٥٤٨ ١٥٤٩ ١٥٥٠ ١٥٥١ ١٥٥٢ ١٥٥٣ ١٥٥٤ ١٥٥٥ ١٥٥٦ ١٥٥٧ ١٥٥

راغلو. ټول خلق ورته راغونډ شول، او هغه کښېناستو او هغوی ته یې تعلیم شروع کړو. (٣) د شرعي عالمانو او فریسیانو یوه ښځه راوسته څوک چې په زنا کښې نیولې شوې وه. او هغه یې په خپل مینځ کښې ودروله. (٤) او هغوی هغه ته وویل چې، ”اُستاده، دا ښځه په زنا کولو نیولې شوې ده. (٥) په شریعت کښې موسی مونږ ته حکم کړی دے چې داسې ښځې دې سنگسار کړې شی. نو بیا تاسو په دې حقله څه وایئ؟“ (٦) هغوی د هغه د آزمېښت دپاره دا سوال وکړو چې هغوی د هغه خلاف څه الزام پیدا کړی. خو عیسی ټیټ شو او په زمکه یې په گوته څه ولیکل. (٧) کله چې هغوی بار بار د هغه نه تپوس کولو نو هغه ښځه ودرېدو او ورته یې وفرمائیل چې، ”په تاسو کښې به په هغې ورومبے د کانی گزار هغه څوک کوی چا چې کله هم گناه نه وی کړی.“ (٨) او هغه یو ځل بیا ښکته ټیټ شو او په زمکه یې څه ولیکل. (٩) کله چې هغوی دا خبره واورېده نو هغوی یو یو بهر ووتلو، د ټولو نه اول مشران وټښتېدل، او عیسی د هغې ښځې سره یواځې پاتې شو چې د هغه په وړاندې ولاړه وه. (١٠) عیسی بیا ودرېدلو هغه ښځې ته یې وفرمائیل، ”هغوی چرته لارل؟ ولې ته هیچا هم مجرمه نه کړې څه؟“ (١١) هغې جواب ورکړو، ”مالکه، هیچا هم نه.“ او عیسی وفرمائیل، ”او نه دې زه مجرمه کوم، ځه لاره شه، خو بیا کله هم گناه مه کوه.“

حضرت عیسی د دُنیا نُور

(١٢) عیسی بیا خلقو ته مخاطب شو او وې فرمائیل، ”زه د دُنیا نُور یم. څوک چې ما پسې راځی هغه به هیڅکله په تیاره کښې نه گځی بلکې هغه به د ژوندون رڼا ومومی.“ (١٣) بیا فریسیانو هغه ته وویل، ”ته د خپل ځان په حق کښې گواهی کوې خو ستا گواهی اعتباری نه ده.“ (١٤) عیسی جواب ورکړو، ”زما گواهی اعتباری ده که څه هم چې زه یې د ځان په حق کښې ورکوم، ځکه چې زه خبر یم چې زه چرته نه راغلی یم او چرته روان یم، خو تاسو ته پته نشته چې زه چرته نه راغلی یم او چرته ځم. (١٥) تاسو په انساني بنیاد فېصلې کوئ خو زه د هیچا فېصله نه کوم. (١٦) خو که چېرې زه فېصله

کوم نو زما فېصله به ټيک وي، ځکه چې زه يواځې نه يم کله چې فېصله کوم بلکې زه او زما پلار چې زه يې رالېږلې يم يې يو ځای فېصله کوو. (١٧) ستاسو په خپل شريعت کښې يې دا ليکلی دی چې د دوو کسانو گواهی ټيک ده. (١٨) دا زه يم چې د خپل ځان په حقله گواهی کوم او زما بل گواه زما پلار دې چې زه يې رالېږلې يم. (١٩) بيا هغوی ترې تپوس وکړو، ”ستا پلار چرته دې؟“ عيسی جواب ورکړو چې، ”تاسو نه خو ما پېژنئ او نه زما پلار. که چېرې تاسو زه پېژندئ نو زما پلار به مو هم پېژندو.“ (٢٠) د ځدای د کور په بيت المال کښې عيسی دا خبره د تعليم ورکولو په وخت کښې وکړله، خو هېچا هم هغه گرفتار نه کړو ځکه چې د هغه مقرر شوې وخت لانه وو راغلي.

د حضرت عيسی د خپل مرگ په حقله پېشگوئی

(٢١) عيسی يو ځل بيا هغوی ته وفرمائيل، ”زه درنه ځم، او تاسو به ما لټوی خو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړه شئ. او چرته چې زه ځم هلته تاسو نه شئ راتلئ.“ (٢٢) بيا يهوديانو ووئيل، ”ولې دې به خپل ځان وژنی ځکه چې دې دا وائی، چرته چې زه ځم هلته تاسو نه شئ راتلئ.“ (٢٣) نو عيسی هغوی ته وفرمائيل، ”تاسو د دې زمکې خلق یئ او زه د آسمان، تاسو د دې دنيا اوسېدونکی یئ خو زه د دې دنيا نه يم. (٢٤) ځکه ما تاسو ته وفرمائيل چې تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړه شئ. که چېرې تاسو په دې باور نه کوئ چې زه هغه يم، يعنې، زه هم هغه پېغمبر يم نو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړه شئ.“ (٢٥) هغوی د هغه نه تپوس وکړو، ”ته څوک یې؟“ عيسی جواب ورکړو چې، ”زه هم هغه يم چې ما تاسو ته د اول نه وئيلي دي. (٢٦) ما سره ستاسو د مجرمولو او د وئيلو دپاره پيرې خبرې دی خو هغه چا چې زه يې رالېږلې يم، رښتینې دې او څه چې ما د هغه نه اورېدلی دی هغه زه دنيا ته وایم.“ (٢٧) هغوی په دې پوهه نه شو چې عيسی هغوی ته د خپل پلار په حقله خبرې کولې. (٢٨) نو عيسی هغوی ته وفرمائيل، ”کله چې تاسو ابن آدم په سولی وڅېژوئ نو بيا به تاسو پوهه شئ چې زه هغه يم، او زه په خپل اختيار

هيڅ نه کوم خو زه هغه څه وایم، د څه چې پلار ما له تعلیم راکړې دے. (۲۹) چا چې زه رالېږلے یم هغه ما سره دے. هغه زه یواځې نه یم پرېښے ځکه زه همېشه هغه څه کوم چې هغه پرې راضی کیږی. (۳۰) عیسی چې دا خبرې کولې نو ډېرو پرې ایمان راوړو.

حقیقت به تاسو آزاد کړی

(۳۱) بیا عیسی هغه یهودیانو ته وفرمائیل چا چې په هغه ایمان راوړے وو، ”که چېرې تاسو زما په کلام عمل کوئ نو تاسو به په رښتیا زما مریدان یئ. (۳۲) او تاسو به په حقیقت پوهه شی او حقیقت به تاسو آزاد کړی.“ (۳۳) هغوی هغه ته جواب ورکړو چې، ”مونږ د ابراهیم اولاد یو، مونږ چېرې هم د چا غلامان شوی نه یو. ستا د دې وینا نه څه مطلب دے چې تاسو به آزاد شی؟“ (۳۴) عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته رښتیا وایم، هر څوک چې گناه کوی هغه د گناه غلام دے. (۳۵) غلام د یو خاندان فرد گڼلے نه شی، خو زوی همېشه دپاره د خاندان فرد گڼلے شی. (۳۶) نو که چېرې زوی تاسو آزاد کړی نو تاسو به په رښتیا سره آزاد یئ. (۳۷) ما ته پته ده چې تاسو د ابراهیم اولاد یئ خو تاسو زما د وژلو موقع گورئ ځکه چې ستاسو په زړونو کښې زما د کلام دپاره ځای نشته. (۳۸) زه تاسو ته هغه وایم څه چې ما د پلار په حضور کښې لیدلی دی خو تاسو په هغې عمل کوئ څه چې تاسو د خپل پلار نه اورېدلی دی.“ (۳۹) هغوی ورته جواب ورکړو، ”ابراهیم زمونږ پلار دے.“ عیسی ورته وفرمائیل، ”که چېرې تاسو د ابراهیم اولاد وئ نو تاسو به هغه کارونه کول کوم چې ابراهیم کول. (۴۰) خو اوس تاسو کوشش کوئ چې ما ووژنئ ځکه چې ما تاسو ته حقیقت وویلو چې ما د خدای پاک نه اورېدلے وو. ابراهیم هیڅکله هم داسې نه وو کړی. (۴۱) تاسو د خپل پلار غوندې کارونه کوئ.“ هغوی هغه ته وویل، ”مونږ حرامیان نه یو، او خدای پاک په خپله زمونږ پلار دے.“ (۴۲) عیسی ورته وفرمائیل چې، ”که خدای پاک ستاسو پلار وے نو تاسو به ما سره مینه کولے ځکه چې زه د خدای پاک نه راغلے یم او اوس دلته یم. زه په خپله

مرضى نه یم راغلی بلکې زه هغه رالېرلې یم. (۴۳) تاسو ته چې زه خه وایم په هغې ولې نه پوهېږئ؟ دا ځکه چې تاسو زما کلام قبلولې نه شی. (۴۴) خو تاسو د خپل پلار اېلیس بچی یئ او تاسو په خپله خوبه د هغه خواهشونه پوره کوئ. هغه د اول نه قاتل وو او په حقیقت نه دے ولاړ ځکه چې په هغه کښې خه حقیقت نشته. کله چې هغه دروغ وائی نو د خپل فطرت په مطابق یې وائی ځکه چې هغه دروغزن دے او د دروغو پلار دے. (۴۵) نو کله چې زه تاسو ته رښتیا وایم خو تاسو په ما یقین نه کوئ. (۴۶) په تاسو کښې څوک ما د گناه مجرم ثابتولې شی؟ که زه رښتیا وایم نو بیا ولې تاسو په ما یقین نه کوئ؟ (۴۷) څوک چې د خدای پاک دی هغوی د خدای پاک کلام قبلوی. په کومه وجه چې تاسو ورته توجو نه ورکوئ هغه دا چې تاسو د خدای پاک نه نه یئ.

حضرت عیسی د حضرت ابراهیم نه اول موجود وو

(۴۸) یهودیانو جواب ورکړو چې، ”ولې زموږ دا وینا رښتیا نه ده چې ته سامری یې او په تا پیریان ناست دی؟“ (۴۹) عیسی وفرمائیل چې، ”په ما پیریان نه دی ناست. خو زه د خپل پلار عزت کوم خو په دې تاسو ما بې عزته کوئ. (۵۰) زه خپله لوی نه غواړم بلکې یو ذات شته چې هغه یې غواړی او هغه صحیح فېصله کونکې دے. (۵۱) زه تاسو ته رښتیا وایم، که څوک زما په کلام عمل کوی نو هغه به هیڅکله نه مری.“ (۵۲) یهودیانو هغه ته ووئیل چې، ”اوس زموږ پوره یقین دے چې په تا پیرې ناست دے. ابراهیم خو وفات دے او نبیان هم وفات شوی دی او بیا هم ته وائی چې، که څوک زما په کلام عمل وکړی نو هغه به هیڅکله نه مری. (۵۳) ولې ته زموږ د پلار ابراهیم نه لوی یې خه، څوک چې وفات دے؟ او نبیان هم وفات شوی دی. نو ته خپل ځان خه گڼي؟“ (۵۴) عیسی جواب ورکړو، ”که چېرې زه د خپل ځان لوی وکړم نو زما لوی بې مطلبه ده. هغه څوک چې ما له لوی راکوی هغه زما پلار دے د چا په حقله چې تاسو وایئ چې هغه زموږ خدای پاک دے. (۵۵) اگر که تاسو هغه نه پېژنئ. خو زه یې پېژنم. که چېرې ما دا

ووئیل چي زه هغه نه پېژنم نو زه به هم ستاسو په شان دروغژن يم. خو زه هغه پېژنم او د هغه په كلام عمل كوم. (٥٦) ستاسو پلار ابراهيم په دې خوشحاله وو چي هغه به زما ورغ وويني. او هغه دا ورغ وليدله او خوشحاله شو. (٥٧) يهوديانو جواب وركړو چي، ”ته خو لا د پنخوسو كالو هم نه يې، نو ابراهيم دې څنگه وليدو؟“ (٥٨) عيسى وفرمائيل، ”زه تاسو ته رښتيا وایم، چي ابراهيم لا پيدا شوې نه وو چي زه موجود وم.“ (٥٩) نو په دې هغوى د عيسى د وېشتو پسې كاني راواخستل خو عيسى خپل ځان په ډېه كړو او د خدای د كور نه ووتو.

د يو پېدايشي روند بينا كول

٩ (٦٠) عيسى چي په لاره تېرېدو نو يو سرې يې وليدو چي پېدايشي روند وو. (٦١) د هغه مريدانو ترې تپوس وكړو چي، ”استازده، گناه چا كړې ده، دې سرې او كه د ده مور او پلار، چي دې روند پيدا شوې دې؟“ (٦٢) عيسى جواب وركړو، ”نه دې سرې او نه د ده مور پلار گناه كړې ده. بلکې هغه ځكه روند پيدا شو چي د خدای پاك قدرت په ده كښې څرگند شي. (٦٣) ترڅو چي لا ورغ ده مونږ له د هغه كار كول په كار دى چا چي زه رالېږلې يم، شپه راروانه ده چي هيڅوك په كښې كار نه شي كولې. (٦٤) نو ترڅو چي زه په دنيا كښې يم، زه د دنيا نور يم.“ (٦٥) دې وييلو سره عيسى په زمكه وتوكل او په توكانو يې خټه جوړه كړله او هغه يې د هغه سرې په سترگو ومېرله، (٦٦) او ورته يې وفرمائيل چي، ”لار شه او د سيلوم په تالاب كښې يې ووينځه.“ د دې لفظ معنى ده، لېږلې شوې، نو هغه سرې لاړو، سترگې يې ووينځلې او چي واپس راغلو بينا شوې وو. (٦٧) بيا د هغه گاونډيانو او هغه چا چي دې پېژندو چي خير به يې غوښتو، هغوى ووئيل چي، ”ولې دا هغه سرې نه دې چي ناست به وو او خير به يې غوښتو؟“ (٦٨) ځينو ووئيل، ”آو، هم دا هغه سرې دې،“ او نورو ووئيل، ”نه، دا د هغه په شان دې.“ هغه په خپله ووئيل چي، ”زه هم هغه سرې يم.“ (٦٩) هغوى ترې تپوس وكړو، ”نو ستا

سترگي ڏنگه بينا شوپي؟“ (۱۱) هغه جواب وركرو، ”يو سرے چي نوم يي عيسيٰ دے هغه خته جوړه كړه، او زما په سترگو يي ومبرله او راته يي وفرمائيل چي د سيلوم تالاب ته لاړ شه او وې وينځه. بيا زه لارم او ومې وينځلي او بينا شوم.“ (۱۲) هغوي تپوس وكړو چي، ”هغه دے چرته؟“ هغه جواب وركرو، ”ما ته پته نشته.“

د فريسانو د شفا موندلو په حق كښي تحقيقات

(۱۳) هغه سرے چي مخكښي روند وو هغوي فريسانو له راوستو. (۱۴) دا د سبت ورځ وه چي عيسيٰ خته جوړه كړه او د هغه سترگي يي بينا كړي. (۱۵) بيا فريسانو ترې هم تپوسونه شروع كړل چي، ”ته ڏنگه بينا شوپي؟“ سري هغوي ته ووييل، ”هغه زما په سترگو خته ومبرله، بيا هغه ما ووينځلي او اوس زه ليدے شم.“ (۱۶) ځينو فريسانو ووييل چي، ”دا سرے د خدائي پاك د طرفه نه دے ځكه چي د سبت د ورځي احترام نه كوي.“ خو نورو ووييل چي، ”يو گناه گار سرے ڏنگه داسي معجزه كولے شي؟“ او په هغوي كښي اختلاف پيدا شو. (۱۷) نو هغوي د هغه روند سري نه بيا تپوس وكړو چي، ”ستا د هغه په حقله څه خيال دے؟ ځكه چي هغه ستا سترگي بينا كړي دي.“ هغه جواب وركړو چي، ”هغه يو نبي دے.“ (۱۸) خو يهوديانو په دې باور نه كولو چي دا سرے روند وو او بينا شو ترڅو چي هغوي د هغه مور او پلار راوغوښتل (۱۹) او تپوس يي ترې وكړو چي، ”دا ستاسو زوي دے، څوك چي تاسو وايئ چي روند پيدا شوے وو؟ نو اوس دے ڏنگه ليدلے شي؟“ (۲۰) مور او پلار يي جواب وركړو، ”مونږ ته دا پته ده چي دا زمونږ زوي دے او چي دے پيدائشي روند دے. (۲۱) خو مونږ ته پته نشته چي دا ڏنگه دے اوس ليدلے شي، او نه مونږ ته پته شته چي چا د ده سترگي بينا كړي. د ده نه تپوس وكړئ، دے زلمے دے، دے به په خپله حال ووائي.“ (۲۲) د هغه مور او پلار د يرې نه داسي ووييل ځكه چي هغوي د يهوديانو نه ويرېدل. نو يهوديانو د مخكښي نه دا فېصله كړي وه چي څوك هم عيسيٰ ومني چي مسيح دے نو هغه به د عبادتخاني نه

وشری. (۲۳) هم دغه وجه وه چې مور پلار یې ووئیل چې هغه زلمے دے، تپوس ترې وکړی. (۲۴) نو بیا په دوهم ځل هغوی هغه سرے راوغوښتو څوک چې ږوند وو او ورته یې ووئیل، ”خُدای پاک ته مخ کړه او رښتیا ووايه، خو مونږ ته دا پته ده چې دا سرے گناه گار دے.“ (۲۵) هغه جواب ورکړو، ”ما ته پته نشته چې دے گناه گار دے او که نه، خو زه د یو څیز نه خبر یم، هغه دا چې زه ږوند وم او اوس بینا شوے یم.“ (۲۶) هغوی ترې تپوس وکړو چې، ”هغه تا سره څه وکړل؟ هغه ستا سترگې څنگه بینا کړې؟“ (۲۷) هغه جواب ورکړو چې، ”ما خو تاسو ته ووئیل خو تاسو غوږ نه کېښودو، نو تاسو دا بیا ولې اورېدل غواړئ؟ ولې تاسو هم د هغه مریدان جوړېدل غواړئ څه؟“ (۲۸) نو بیا هغوی په کنځلو شول او ورته یې ووئیل، ”ته د هغه مرید یې، خو مونږ د موسی یو. (۲۹) مونږ ته پته ده چې خُدای پاک د موسی سره خبرې کړې وې خو د دې سړی نه خبر نه یو چې دے د کومه راغله دے.“ (۳۰) سړی جواب ورکړو چې، ”څومره د حېرانتیا خبره ده چې تاسو ته دا پته نشته چې هغه د کومه راغله دے، خو بیا هم هغه زما سترگې بینا کړې. (۳۱) مونږ ته پته ده چې خُدای پاک د گناهگارو نه اوری، خو هغه د هغه چا اوری چې د هغه عبادت کوی او د هغه رضا پوره کوی. (۳۲) د دنیا د پېداېښت نه لا چا دا نه دی اورېدلی چې چا د پېداېښی ږوند سترگې بینا کړې دی. (۳۳) که دا سرے د خُدای پاک د طرفه نه وے نو هغه هیڅ نه شو کولے.“ (۳۴) هغوی ورته ووئیل چې، ”ته خو په خپله بلکل گناه گار پېدا شوے یې او اوس مونږ ته د تعلیم راکولو کوشش کوې؟“ نو بیا هغوی هغه د عبادتخانې نه وشرلو.

روحانی ږوندتوب

(۳۵) کله چې عیسی په دې خبر شو چې هغوی هغه شړلے دے، نو عیسی هغه پېدا کړو او تپوس یې ترې وکړو، ”ستا په ابن آدم ایمان شته؟“ (۳۶) سړی جواب ورکړو، ”مالکه، ما ته ووايه هغه څوک دے نو چې زه په هغه ایمان راوړم.“ (۳۷) عیسی هغه ته وفرمائیل

چې، ”تا هغه وليدو، څوک چې تا سره خبرې کوي هم هغه دى.“ (٣٨) هغه ووئيل، ”مالکه، زما پرې ايمان دى.“ او هغه ورته په سجده پرېوتو. (٣٩) عيسى وفرمائيل چې، ”زه دې دنيا ته د عدالت دپاره راغلى يم چې رانده بيا شى او څوک چې ځان بيا گڼي هغه رانده شى.“ (٤٠) ځينى فريسيان چې د هغه سره نزدې ولاړ وو د هغه دا خبرې يې واورېدلې او تپوس يې ترې وکړو، ”ولې مونږ رانده يو څه؟“ (٤١) عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”که چېرې تاسو رانده وى نو ستاسو گناه به نه وه خو اوس چې تاسو دا وايئ چې مونږ بيا يو، نو په دې تاسو گناه کار پاتې شوى.“

د گډو د شپون مثال

١٠ (١) ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې هر څوک چې د گډو شپول ته په دروازې نه ورننوځي خو په بله لاره وراوړي هغه غل او ډاکو دى.“ (٢) خو کوم سړى چې په دروازه ورننوځي هغه د گډو شپونکى دى. (٣) څوکيدار هغه ته دروازه کولاووى، او گډې د هغه آواز اورى او هغه خپلې گډې په نوم رابلى او هغوى په هغه پسې روانې وى. (٤) کله چې هغه خپلې ټولې گډې رابهر کړې نو هغه ترې وړاندې ځى او گډې ورپسې، ځکه چې هغوى د هغه آواز پېژنى. (٥) هغوى به نا آشنا سړى پسې چېرې هم نه ځى. بلکې هغوى به د هغه نه وتښتى ځکه چې هغوى د نا آشنا سړى آواز نه پېژنى.“ (٦) عيسى هغوى ته دا مثال ووئيلو خو هغوى په دې پوهه نه شول چې د هغه د دې نه مطلب څه وو.

حضرت عيسى بنه شپونکى دى

(٧) نو عيسى هغوى ته بيا وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې زه د گډو دپاره دروازه يم. (٨) هغوى ټول چې زما نه مخکښې راغلى وو غله او ډاکوان وو، خو گډو هغوى ته غوږ ونه نيولو. (٩) زه دروازه يم. څوک چې زما په وسيله ننوځي هغه به بچ

شی. هغه به دننه بهر تلے راتلے شی او د څرن ځائی به ومومی. (۱۰) غل صرف د غلا د قتل او د تباھی دپاره راځی خو زه دې له راغلی یم چې خلق ژوندون حاصل کړی او په مکمل ډول پُرسکونه وی. (۱۱) زه ښه شیونکے یم او ښه شیونکے د گډو دپاره خپل سر ورکوی. (۱۲) خو مزدور چې نه شیون وی او نه یې گډې خپلې وی، کله چې هغه لیوه په راتلو ووینی نو گډې په ځائی پرېږدی او وتبستی. لیوه رمه راگېره کړی او گډې خورې ورې کړی. (۱۳) هغه ځکه تبستی چې مزدور دے او د گډو هیڅ پرواه نه کوی. (۱۴) زه ښه شیون یم. زه خپلې گډې پېژنم او زما گډې ما پېژنی، (۱۵) څنگه چې ما پلار پېژنی او زه پلار پېژنم، او زه خپل ځان د گډو دپاره قربانوم. (۱۶) زما نورې گډې هم شته چې په دې شپول کښې نشته، زه به هغوی هم ضرور دلته راوالم. هغوی به زما آواز اوری، او بیا به یوه رمه وی او شیونکے به یې هم یو وی. (۱۷) په دې وجه پلار ما سره مینه کوی ځکه چې زه خپل ځان قربانوم د دې دپاره چې دا بیا ومومم. (۱۸) دا زما نه څوک نه اخلی، خو زه دا په خپله مرضی قربانوم. دا زما اختیار دے چې ځان قربان کړم او دا مې هم اختیار دے چې دا زه بیا ومومم. دا حکم ما ته خپل پلار راکړے دے. (۱۹) د دې خبرو په وجه بیا په یهودیانو کښې بې اتفاقی راغله. (۲۰) په هغوی کښې ډېرو وئیل چې، ”په ده پیریان ناست دی او دے پاگل دے، ولې تاسو ده ته غور ږدئ؟“ (۲۱) خو نورو وئیل چې، ”په چا چې پیریان ناست وی هغه داسې خبرې نه شی کولے. ولې پیرے د ږوند سترگې روغولے شی څه؟“

د یهودیانو د حضرت عیسیٰ نه انکار

(۲۲) دا د ژمی ورځې وې او په یروشلم کښې د خدای د کور د وقف کېدو اختر وو. (۲۳) او عیسیٰ د خدای په کور کښې د سلیمان په برانډه کښې گرځېدو. (۲۴) یهودیان د هغه نه راچاپېره شول او ورته یې وئیل، ”ترڅو پورې به ته مونږ په شک کښې ساتې؟ که ته مسیح یې نو مونږ ته صفا صفا ووايه.“ (۲۵) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما تاسو ته

وئیل خو تاسو پرې یقین نه کوئ. زه چې کوم کارونه د خپل پلار په نوم کوم، هغه زما گواه دی. (۲۶) خو تاسو پرې یقین نه کوئ ځکه چې تاسو زما گډې نه یئ. (۲۷) زما گډې زما آواز اوری، زه هغوی پېژنم او هغوی ما پسې راځی. (۲۸) زه هغوی له د تل ژوندون ورکوم او هغوی به هیڅکله هم هلاک نه شی او هیڅوک به یې هم زما د لاس نه ونه شوکوی. (۲۹) زما پلار چې ما ته هغوی حواله کړی دی هغه د هر څه نه زورور دے او هیڅ څوک دا د پلار د لاس نه نه شی شوکولے. (۳۰) زه او زما پلار یو یو. (۳۱) بیا یهودیانو عیسیٰ پسې کانی راوختل چې پرې وې ولی، (۳۲) خو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”ما تاسو ته د پلار له طرفه ډېر نېک کارونه وښودل. نو تاسو ما د کوم کار په وجه سنگساروئ؟“ (۳۳) یهودیانو ورله جواب ورکړو چې، ”مونږ تا د څه نېک کار په وجه نه سنگساروو خو د کفر په سبب، ځکه چې ته خو صرف انسان یې او د خدای دعویٰ کوې.“ (۳۴) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ولې ستاسو په شریعت کښې دا نه دی لیکلے شوی چې، ”ما وفرمائیل چې تاسو خدایان یئ؟“ (۳۵) هغه خلق خدایان بللے کېدل چا ته چې د خدای پاک کلام راغلے وو، خو مونږ په دې پوهیږو چې صحیفې بدلېدے نه شی. (۳۶) ولې تاسو دا وئیلے شی چې څوک چې پلار مقدس کړے دے او دنیا ته یې رالېږلے دے، هغه کفر کوی ځکه چې ما وفرمائیل چې زه د خدای پاک زوی یم؟ (۳۷) که چېرې زه د خپل پلار کارونه نه کوم، نو په ما ایمان مه راوړئ. (۳۸) خو که زه یې کوم، که څه هم تاسو په ما ایمان نه راوړئ، نو زما په کارونو ایمان راوړئ د دې ډپاره چې تاسو ته پته ولگی او پوهه شی چې پلار په ما کښې دے او زه په پلار کښې یم.“ (۳۹) نو هغوی یو ځلې بیا د هغه د نیولو کوشش وکړو خو هغه د هغوی د لاس نه ووتو. (۴۰) عیسیٰ بیا د اردن د سیند پورې غاړه هغه ځای ته لاړو چرته چې به یحییٰ اول بیتسمه ورکوله. او هغه هلته پاتې شو. (۴۱) گن خلق ورله راغلل او هغوی وئیل چې، ”یحییٰ مونږ ته یوه معجزه هم نه وه ښکاره کړې، خو هغه چې څه د دې سړی په حقله وئیلی و هغه رښتیا دی.“ (۴۲) او په هغه ځای کېښې ډېرو خلقو په عیسیٰ ایمان راوړلو.

۱ نو اوس لعزر نومې سرې ناجوره وو، چې د بيتِ عنياه وو کوم چې د مريمې او د هغې د خور مرتا کلې وو. ۲ دا د هغه مريم ورور لعزر ناجوره وو چا چې په مالکِ عطر اچولی ؤو او د هغه پښې يې په خپلو وېستو وچې کړې وې. ۳ نو خوبندو يې عيسی له خبر ورواېرلو چې، ”مالکه، چا سره چې تۀ مينه کوې هغه بيمار دے.“ ۴ خو کله چې عيسی دا واورېدل نو وې وفرمائيل، ”دا بيماری د مرگ نه ده، دا خو د خدائ پاک د جلال څرگندولو دپاره ده نو چې د خدائ پاک زوی د دې په وسيله جلال ومومي.“ ۵ اگر چې عيسی د مرتا، او د هغې خور او لعزر سره مينه کوله، ۶ خو چې هغه د لعزر د بيماری واورېدل نو هغه دوه ورځې نور هم په هغه ځای کېښي ايسار شو. ۷ بيا د دې نه پس عيسی خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”راځئ چې يهوديه ته واپس لاړ شو.“ ۸ مريدانو ورته وويل چې، ”استاده، څۀ لږ وخت مخکښي يهوديانو ستا سنگسارول غوښتل، او تۀ بيا هلته ځي څۀ؟“ ۹ عيسی جواب ورکړو، ”ولې په ورځ کېښي دولس گينټې رڼا نه وي څۀ؟ هر څوک چې د ورځې گرځي تيندک نه خوری ځکه چې هغوی د دې دنيا رڼا ويني. ۱۰ خو څوک چې د شپې گرځي نو تيندک به خوری ځکه چې هغه سره رڼا نشته.“ ۱۱ د دې وئيلو نه پس عيسی وفرمائيل چې، ”زمونږ دوست لعزر اوده پروت دے خو زۀ ورځم چې راويښ يې کړم.“ ۱۲ مريدانو هغه ته وويل، ”مالکه، که چرې هغه اوده وي نو هغه به روغ شي.“ ۱۳ عيسی د هغه د مرگ خبره کوله خو د هغوی خيال وو چې گنې دے د فطري اوده کېدو خبره کوی. ۱۴ بيا عيسی هغوی ته صفا وفرمائيل، ”لعزر مړ دے، ۱۵ نو ستاسو دپاره دا ښۀ ده چې زۀ هلته نه وم نو چې تاسو ايمان راوړئ. خو راځئ چې هغه له ورشو.“ ۱۶ بيا توما چې برغونے ورته وائی، هغه نورو مريدانو ته وويل، ”راځئ چې مونږ هم لاړ شو چې د هغه سره مړۀ شو.“

هغوی جواب ورکړو، ”مالِک، راشه او وې گوره.“ (۳۵) عیسیٰ په ژړا شو. (۳۶) یهودیانو ووئیل چې، ”وگوره د ده هغه سره څومره مینه وه.“ (۳۷) خو ځینو ووئیل چې، ”ولې دې سړی چا چې د هغه پوند سړی سترگې بینا کړې وې دا نه شو کولې چې لعزری یې د مرگ نه بچ کړې وې؟“ (۳۸) عیسیٰ بیا سوږ اسویلې وکړو، او قبر له راغې. دا یو غار وو چې مخې ته یې گټه اېښودلې شوې وه. (۳۹) عیسیٰ وفرمائیل، ”دا گټه لرې کړئ.“ مرتا، د مړ سړی خور، هغه ته ووئیل، ”مالِک، اوس خو به یې بوئ کړې وی ځکه چې د ده د مرگ خو څلور ورځې شوې دی.“ (۴۰) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”ولې ما تاسو ته دا نه و وئیلی ځه، چې که چرې تاسو ایمان لرئ نو تاسو به د خدای پاک لوی وینئ؟“ (۴۱) نو هغوی گټه لرې کړله. بیا عیسیٰ پورته وکتل او وې فرمائیل، ”پلاره، زه ستا شکر کوم چې تا زما دُعا واورېدلې. (۴۲) ما ته پته ده چې ته همپشه زما اورې، خو ما د دې حاضر و خلقو دپاره سوال وکړو نو چې د دوی دا باور وشي چې زه تا رالېږلې یم.“ (۴۳) بیا کله چې هغه دا وفرمائیل نو هغه په اوچت آواز چغه کړه، ”لعزره، بهر راوځه.“ (۴۴) نو مړ سړی بهر راووتو، د هغه لاس او پښې د کتان په کفن کېنې ترلې شوی و او مخ یې په ټوکی کېنې انځېستې شوې وو. عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”د ده نه کفن لرې کړئ او پرې یې ږدئ چې ځی.“

د حضرت عیسیٰ د مرگ سازش

(۴۵) ډېر خلق چې د مریم سره قبر له راغلی و هغوی چې هغه څه ولیدل کوم چې عیسیٰ وکړل نو په هغه یې ایمان راوړو. (۴۶) خو په هغوی کېنې ځینې فریسیانو له ورغلل او هغه څه یې ورته ووئیل ځه چې عیسیٰ کړی و. (۴۷) نو مشرانو امامانو او فریسیانو یوه جرگه راوبلله او وې وئیل چې، ”مونږ ته څه کول په کار دی؟ ځکه چې دا سړی خو ډیرې معجزې ښکاره کوی. (۴۸) که مونږ دې دغه شان آزاد پرېږدو نو ټول خلق به په ده ایمان راوړی، او بیا به رومیان راشي او زمونږ ټول قوم او د خدای کور به تباه کړی.“ (۴۹) خو په دوی کېنې یو تن چې نوم یې کائفس وو څوک چې په دغه کال د

ټولو نه مشر امام وو، هغوی ته وویل، ”تاسو په هیڅ نه پوهېږئ، (۵۰) تاسو په دې نه پوهېږئ چې ستاسو دپاره دا غوره ده چې د قوم دپاره دې یو سره مړ کړئ شی، نه چې ټول قوم تباہ او برباد شی.“ (۵۱) هغه دا د خپله ځانه ونه وئیل، بلکې د هغه کال د مشر امام په حیثیت یې دا پېشگوښې وکړله چې عیسیٰ به د قوم دپاره قربان شی، (۵۲) او نه صرف د قوم دپاره، بلکې د دې دپاره چې په ټوله دنیا کې د خدای پاک خواره واره بچي رايوځای کړي. (۵۳) نو د هم هغه ورځې نه پس هغوی د هغه د مرگ منصوبه جوړه کړه. (۵۴) نو په دې وجه عیسیٰ نور د یهودیانو په مینځ کې آزاد نه گرځېدو بلکې د هغه ځای نه یو کلی ته لاړو چې نوم یې افرائیم وو چې د صحرا سره نژدې ملک کې وو او هغه هلته د خپلو مریدانو سره پاتې شو. (۵۵) اوس د یهودیانو د فسح اختر رانزدې وو او ډېر خلق د کلی نه یروشلیم ته د فسح د اختر نه مخکې لارل چې خپل ځانونه مقدس کړي. (۵۶) هغوی عیسیٰ لټولو او کله چې هغوی د خدای په کور کې ودرېدل نو د یو بل نه یې تپوس کولو، ”څه مو خیال دے؟ ولې هغه به اختر له رانه شی څه؟“ (۵۷) په دې وخت کې مشرانو امامانو او فریسیانو دا حکم ورکړه وو چې چا د عیسیٰ پته ولگوله چې چرته دے نو دوی دې پرې خبر کړي چې هغه گرفتار کړي.

حضرت عیسیٰ په بیتِ عنیاه کې په تېلو مسح کړی شو

۱۲ (۱) د فسح د اختر نه شپږ ورځې مخکې عیسیٰ بیتِ عنیاه ته راغی چرته چې د لعزر کور وو، څوک چې هغه د مرو نه بیا ژوندی کړی وو. (۲) هلته هغوی هغه له د مابنام مېلمستیا وکړه چې مرتا په کې خدمت کولو او لعزر هم د عیسیٰ سره په نورو مېلمنو کې په دسترخوان ناست وو. (۳) بیا مریم بڼه قیمتی عطر چې نیم سپر قدرې ؤو او د خالص خوشبوداره مرهمو نه جوړ وو راوړل، او د عیسیٰ په پښو یې واچول او هغه یې بیا په خپلو وېستو وچې کړې او ټول کور د دې عطر د خوشبویي نه پک شو. (۴) خو په دې یهوداه اسکریوتی، چې د عیسیٰ یو مرید وو چې لږ وروستو د هغه مځبر

کېدونکے وو، ووئیل چې، ﴿٥﴾ ”دا عطر په درې سوه دیناره ولې خرڅ نه کړې شو چې پېسې یې خوار غریب له ورکړې شوې وې؟“ ﴿٦﴾ هغه دا خبره په دې ونه کړه چې گنې هغه د خوارانو غمخور وو، خو ځکه چې هغه په خپله غل وو. هغه به د هغه پېسو نه هم پټولې کومې به چې د چنډې په تیلې کبني جمع کېدې او د هغه په اختیار کېنې به وې. ﴿٧﴾ عیسیٰ وفرمائیل چې، ”هغه خپلې خوبنې ته پرېږدئ. هغې دا عطر واخستل چې زما د بنخولو د ورځې دپاره یې وساتې. ﴿٨﴾ ځکه چې غریبانان خو به تل تاسو سره وی خو زه به درسره تل نه یم.“

د لعزر خلاف سازش

﴿٩﴾ کله چې د یهودیانو هغه لویه گڼه خبر شوه چې هغه هلته دے، هغوی نه یواځې دې له راتلل چې عیسیٰ وینی خو د لعزر د کتلو دپاره هم څوک چې هغه د مرو نه بیا راژوندې کړې وو. ﴿١٠﴾ نو مشرانو امامانو دا منصوبه جوړه کړه چې لعزر هم مړ کړئ، ﴿١١﴾ ځکه چې د هغه په وجه پېر یهودیان عیسیٰ له ورتلل او په هغه یې ایمان راوړو.

د حضرت عیسیٰ په یروشلم کېنې استقبال

﴿١٢﴾ په بله ورځ گڼ خلق چې اختر له راغلی ؤو چې د دې نه خبر شول چې عیسیٰ هم یروشلم ته راروان دے، ﴿١٣﴾ نو هغوی د کجورې خانگې واخستلې او د هغه استقبال له ورووتل او دا نعرې یې وهلې، ”أبارکی. مبارک دے هغه څوک چې د مالک خدای په نوم راځی، د بنی اسرائیلو بادشاه دې مبارک وی.“ ﴿١٤﴾ او عیسیٰ یو کوچانی و موندلو او په هغې سور شو، لکه څنگه چې په صحیفو کېنې لیکلی دی، ﴿١٥﴾ ”اے د صیون لورې. مه پرېږه. وگوره، ستا بادشاه په کوچانی سور راروان دے.“ ﴿١٦﴾ هغه وخت خو د عیسیٰ مریدان په دې پوهه نه شول، خو کله چې عیسیٰ خپلې لویې ته ورسېدلو نو

هغوی ته بیا وریاد شول چې دا خو د هغه په حقله لیکلے شوی ؤ او هم دغه شان د هغه سره وشول. (۱۷) نو کوم خلق چې د هغه سره ؤو کله چې عیسیٰ لعزر ته د قبر نه د راوتلو آواز وکړو او د مړو نه یې بیا ژوندے کړو، نو هغوی د هغې گواهی جاری ساتله. (۱۸) هم دغه وجه وه چې پېر خلق د هغه سره ملاوېدو له ورغلل، ځکه چې هغوی اورېدلی ؤو چې هم هغه دا معجزه کړې ده. (۱۹) بیا فریسیانو یو بل ته وویل، ”تاسو گوری چې مونږ هیڅ نه شو کولے، وگورئ، ټوله دُنیا په هغه پسې روانه ده.“

ځینو یونانیانو غوښتل چې حضرت عیسیٰ سره ملاو شي

(۲۰) یو څو یونانیان په اختر کښې د عبادت دپاره تلی ؤو. (۲۱) هغوی فیلیپوس له راغلل څوک چې د بیت صیدا د گلیل اوسېدونکے وو، او هغه ته یې وویل، ”صاحبه، مونږ غواړو چې عیسیٰ سره ملاو شو.“ (۲۲) فیلیپوس لارو او اندریاس ته یې وویل، بیا هغوی دواړه لارل او عیسیٰ یې خبر کړو. (۲۳) عیسیٰ هغوی ته جواب ورکړو، ”هغه وخت راغلو چې ابن آدم خپله لوئی ومومی. (۲۴) زه تاسو ته رښتیا وایم ترڅو چې د غنمو دانه په زمکه کښې ونه غورزېږی او په خاوره کښې ښخه او مړه نه شی تر هغې به دا صرف یوه دانه وی. خو کله چې دا په خاورو کښې ښخه شی نو دا پېره مېوه پېدا کړی. (۲۵) هغه څوک چې د خپل ژوند سره مینه کوی هغه به یې بائیلی، او څوک چې په دُنیا کښې د خپل ژوند نه نفرت کوی، هغه به یې د تل ژوندون دپاره وساتی. (۲۶) که څوک زما خدمت کوی هغه دې ما پسې راځی، او چرته چې زه یم هلته به زما خادم هم وی. هر څوک چې زما خدمت کوی، هغه له به زما پلار عزت ورکړی.

حضرت عیسیٰ د خپل مرگ په حقله خبرې کوی

(۲۷) اوس زما زړه پرېشانه دے او زه څه وایم؟ چې اے پلاره، ما د دې وخت نه بچ کړه؟ خو، هم دا وجه ده چې زه دې وخت له راغله یم. (۲۸) اے پلاره، خپل نوم ته

جلال ورکړه. “ بيا د آسمان نه يو آواز راغلو، ” ما خپل نوم ته جلال ورکړې دې او زه به بيا هم جلال ورکړم. ” (٢٩) کومه گڼه چې هلته ولاړه وه هغوی دا واورېدل او وئ وئيل چې دا د تندر آواز وو خو نورو وئيل چې، ” فرېستې هغه سره خبرې وکړې. ” (٣٠) عيسی وفرمائيل چې، ” دا آواز زما د گټې دپاره نه، خو ستاسو دپاره وو. ” (٣١) اوس د دې دنيا د عدالت وخت دې او د دې دنيا سردار يعنې شېطان به اوس بهر وويستلې شي. (٣٢) او کله چې زه د زمکې نه وځېژولې شم نو زه به ټول خلق خپل ځان ته راکاږم. ” (٣٣) عيسی دې خبرې ته اشاره وکړه چې هغه به په کوم مرگ مری. (٣٤) گڼې جواب ورکړو چې، ” زمونږ شريعت دا وائی چې مسيح به تل تر تله وی، نو بيا ته څنگه وائی چې ابن آدم به ضرور په سولی وځېژولې شي؟ دا ابن آدم دې څوک؟ ” (٣٥) عيسی هغوی له جواب ورکړو، ” رڼا لږ وخت دپاره تاسو سره ده. ترڅو چې رڼا تاسو سره ده وگرځئ، هسې نه چې تياره مو راگېر کړی. څوک چې په تياره کښې گرځي، هغه ته پته نه وی چې چرته روان دې. ” (٣٦) ترڅو چې رڼا تاسو سره ده، په رڼا يقين کوئ نو چې تاسو د رڼا زامن شئ. ”

د يهوديانو بې ايماني

د دې خبرو نه پس عيسی د هغوی نه لاړو او پټ شو. (٣٧) اکر که عيسی پيرې معجزې د هغوی په موجودگي کښې وکړې، خو هغوی په هغه باندې ايمان رانه وړو (٣٨) چې د يشعياہ نبی دا خبره پوره شي چې فرمائیلی يې ؤو، ” اے مالک، زمونږ په پېغام باندې چا يقين کړې دې؟ مالک خدای خپل قوت په چا ظاهر کړې دې؟ ” (٣٩) په دې وجه هغوی ايمان راوړلې نه شو، ولې چې يشعياہ نبی دا هم وفرمائيل چې، ” هغه د هغوی سترگې ړندې کړې دی او زړونه يې ورله سخت کړې دی، نو چې هغوی په خپلو سترگو ونه ويني او په خپلو زړونو کښې پرې پوهه نه شي او د رغېدو دپاره ما ته راونه گرځي او زه يې روغ کړم. ” (٤١) يشعياہ دا خبرې ځکه وکړې چې هغه د عيسی لوی

ولیده او د هغه په حق کښې یې خبرې کولې. (۴۲) خو سره د دې په هغوی کښې ډېرو یهودی مشرانو هم په هغه ایمان راوړو، خو د فریسیانو په وجه یې د دې اقرار نه کولو، او د دې یرې چې هغوی به د عبادتخانی نه بهر کړې شی. (۴۳) ځکه چې هغوی د خدای پاک نه د عزت په نسبت د انسان نه عزت حاصلول زیات خوښول.

د حضرت عیسیٰ کلام

(۴۴) نو عیسیٰ په اوچت آواز وفرمائیل، ”که څوک په ما ایمان راوړی نو هغه نه یواځې دا چې په ما ایمان راوړی بلکې په هغه چا هم چې زه یې رالېږلې یم. (۴۵) او څوک چې ما وینی هغه، هغه څوک وینی چې زه یې رالېږلې یم. (۴۶) زه دُنیا ته لکه د رڼا په شان راغلی یم د دې دپاره چې څوک په ما ایمان راوړی هغه به په تیاره کښې پاتې نه شی. (۴۷) زه د هغه چا عدالت نه کوم څوک چې زما کلام اوری او تابعداری یې نه کوی ځکه چې زه د دې دپاره نه یم راغلی چې د دُنیا عدالت وکړم بلکې د دُنیا د بچ کولو دپاره راغلی یم. (۴۸) خو څوک چې ما نه منی او زما پیغام نه قبلوی، د هغه دپاره یو منصف شته، یعنی، زما هغه کلام چې ما کړې دے، هغه به په ورځ د آخرت د هغه عدالت وکړی. (۴۹) زه په خپل اختیار خبرې نه کوم خو پلار چې زه یې رالېږلې یم هغه ما ته حکم کړې دے چې څه ووايم او څنگه یې ووايم. (۵۰) او زه خبر یم چې د هغه حکم د تل عمری ژوندون ورکوی، نو ځکه څه چې پلار ما ته فرمائیلی دی، هم هغه څه زه وایم.“

د مریدانو پښې وینځل

۱۳ (۱) د فسح د اختر نه مخکښې عیسیٰ ته معلومه شوه چې د دُنیا نه د هغه د جدایی وخت رانزدې شوې دے او هغه به خپل پلار ته ورشی. او د خپلو مریدانو سره یې په دې دُنیا کښې مینه وه، او تر آخره وخته پورې یې ورسره مینه وکړه. (۲) د ماښام د روتی وخت وو، او ابلیس د مخکښې نه د شمعون اسکریوتی د زوی یهوداه په زړه کښې

دا خیال اچولے وو چي په عیسیٰ مُخبری وکړی. (۳) او عیسیٰ پوهه وو چي پلار هغه له د هر څه اختیار ورکړی دے او چي هغه د خدای پاک نه راغلی دے او خدای پاک له واپس روان دے. (۴) نو هغه د روتی نه پاڅېدو، خپل څادر یې یو طرف ته کېښودو، یوه تولیه یې راواخسته او د ملا نه یې تاو کړه. (۵) بیا هغه په یو لوبښی کېښی اوبه واچولې او د خپلو مریدانو په پښو وینځلو یې شروع وکړه او په هغه تولیه یې وچولې چي د ځان نه یې تاو کړې وه. (۶) کله چي هغه شمعون پطروس ته راوړسېدو نو پطروس هغه ته وویل چي، ”مالکه، ته به زما پښې وینځي؟“ (۷) عیسیٰ جواب ورکړو، ”څه چي زه کوم، ته اوس په دې نه پوهېږې خو وروستو به پوهه شي.“ (۸) پطروس هغه ته وویل، ”زه به تاسو هیڅکله پرې نه ږدم چي زما پښې وینځي.“ عیسیٰ جواب ورکړو چي، ”ترڅو چي زه تا ونه وینځم نو ته به زما مرید نه یې.“ (۹) شمعون پطروس هغه ته وویل، ”بیا نو مالکه، نه یواځې زما پښې بلکې لاسونه او سر مې هم وینځه.“ (۱۰) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”چا چي لامبلی وی هغه ته د پښو د وینځلو نه علاوه نور حاجت نشته بلکې هغه ټول پاک دے، او تاسو پاک یې خو ټول نه.“ (۱۱) ځکه چي عیسیٰ ته معلومه وه چي څوک به په هغه مُخبری کوی نو په دې وجه هغه وفرمائیل چي، تاسو ټول پاک نه یې. (۱۲) د هغوی د پښو وینځلو نه پس، هغه خپل څادر راواخستو او کېښناستو او د هغوی نه یې تپوس وکړو، ”تاسو په دې پوهه شوی چي ما تاسو سره څه وکړل؟“ (۱۳) تاسو ما ته اُستاز او مالک وایئ او دا ټیک وایئ ځکه چي زه یم. (۱۴) نو که ما ستاسو مالک او اُستاز ستاسو پښې وینځلې نو په تاسو هم لازم دی چي د یو بل پښې وینځي. (۱۵) ما ستاسو دپاره یو مثال قائم کړی دے، چي تاسو به هم هغه شان کوی، څنگه چي ما تاسو سره کړی دی. (۱۶) زه تاسو ته رښتیا وایم چي یو نوکر د خپل مالک نه لوی نه وی او نه پېغام وړونکي د رالېږونکي نه لوی وی. (۱۷) اوس تاسو په دې خبره پوهه شوی نو تاسو بختور یې که چرې عمل پرې وکړی. (۱۸) زه ستاسو ټولو په حقله نه وایم، څوک چي ما غوره کړی دی هغوی زه پېژنم. خو چي د صحیفې دا خبره پوره شی چي، ”نو هغه چا چي روتی به یې ما سره خوږه هم هغه زما خلاف شولو.“ (۱۹) زه تاسو ته

اوس د هغه واقعي د پېښېدو نه مخکښې دا وایم د دې دپاره چې کله هغه پېښه شی نو چې تاسو ایمان راوړئ چې مسیح هم زه یم. (٢٠) زه تاسو ته رښتیا وایم څوک چې زما یو پیغام وپرونکې قبول کړی هغوی ما قبلوی او څوک چې ما قبول کړی نو هغه قبلوی چا چې زه رالېږلې یم.

د حضرت عیسیٰ د خپل مځبر په حق کښې پېشگوئی

(٢١) د دې وئیلو نه پس عیسیٰ روح کښې سخت پرېشانه شو او وې وفرمائیل، ”زه درته رښتیا وایم چې په تاسو کښې به یو زما مځبری کوی.“ (٢٢) مریدانو یو بل ته وکتل او شکمن شول چې دے دا د چا په حقله خبرې کوی. (٢٣) په هغوی کښې یو مرید چې عیسیٰ ورسره مینه کوله، د عیسیٰ سره جخت ناست وو. (٢٤) نو شمعون پطروس هغه ته اشاره وکړه او ورته یې وئیل چې، ”تپوس ترې وکړه چې هغه دا څوک یادوی.“ (٢٥) نو هغه مرید عیسیٰ ته سر ورنزدې کړو او تپوس یې ترې وکړو، ”مالکه، دا څوک دے؟“ (٢٦) عیسیٰ جواب ورکړو، ”دا هغه څوک دے چې زه ورته د روتی دا ټکره په تالی کښې لمده کړم او ور یې کړم.“ بیا هغه د روتی ټکره لمده کړه او د شمعون اسکرپوتی زوی یهوداه له یې ورکړه. (٢٧) د روتی د ټکرې خوړلو نه پس شېطان په هغه کښې ورننوتو. عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”څه چې کوې، زری وکړه.“ (٢٨) څوک چې روتی ته ناست ؤو د هغوی نه یو کس هم په دې پوهه نه شو چې هغه ولې ده ته داسې وفرمائیل. (٢٩) ځینو دا گمان وکړو چې یهوداه سره تیلی ده، نو عیسیٰ هغه ته دا وفرمائیل چې اختر له چې څه په کار دی هغه واخله یا دا چې غریبانانو له څه ورکړه. (٣٠) د نورې اخستو نه پس سمدستی یهوداه بهر ووتو. او دا توره شپه وه.

د حضرت عیسیٰ نوې حکم

(٣١) کله چې یهوداه بهر لاړو نو عیسیٰ وفرمائیل، ”اوس ابن آدم خپله لوئی وموندله او

خُدائِ پاڪ په هغه ڪبني لوتی وموندله. (۳۲) ڪه خُدائِ پاڪ په هغه ڪبني لوتی وموندله، نو خُدائِ پاڪ به هم هغه ته په خپل ځان ڪبني لوتی ورکړی او هغه ته به زر لوتی ورکړی. (۳۳) زما بچو، زه به د لر وخت دپاره تاسو سره یم. بیا به تاسو ما لوتی، او څنگه چې ما یهودیانو ته وفرمائیل، نو دغه شان اوس تاسو ته هم وایم، چرته چې زه ځم هلته تاسو نه شی راتلی. (۳۴) زه تاسو له یو نوي حکم درکوم چې د یو بل سره مینه کوئ. لکه چې ما تاسو سره مینه کړې ده نو دغه شان تاسو هم د یو بل سره مینه کوئ. (۳۵) ڪه تاسو د یو بل سره مینه کوئ نو بیا به ټول خلق په دې پوهه شی چې تاسو زما مریدان یئ.

د حضرت عیسیٰ د شمعون پطروس د انکار په حقله پېشگوئی کول

(۳۶) شمعون پطروس هغه ته وویل، ”مالکه، ته چرته ځي؟“ عیسیٰ جواب ورکړو، ”چرته چې زه ځم، ته اوس ما پسې هلته نه شی راتلی خو وروستو به راشي.“ (۳۷) پطروس هغه ته وویل، ”مالکه، زه اوس ولې نه شم درتلی؟ زه به خپل ځان په تا قربان کړم.“ (۳۸) عیسیٰ جواب ورکړو، ”ته به په رښتیا خپل ځان په ما قربان کړې څه؟ زه تا ته رښتیا وایم چې نن به ته د چرگ د بانگ نه وړاندې درې ځله زما نه انکاری شی.“

حضرت عیسیٰ پلار ته د ورتلو لار ده

۱۴ (۱) ”خپل زړونه مه پرېشانه کوئ، په خُدائِ پاڪ ایمان ساتئ، او په ما هم ایمان ساتئ.“ (۲) زما د پلار په کور ڪبني د اوسېدو ډېر ځایونه دی. ڪه چرې داسې نه وئ نو بیا به ما تاسو ته دا وئیلی وؤ څه چې زه ځم چې تاسو دپاره ځای تیار کړم؟ (۳) او ڪه زه لاړ شم او تاسو له ځای تیار کړم نو زه به په خپله بیا راشم او تاسو به د ځان سره بوځم، نو چې چرته زه یم هلته به تاسو هم یئ. (۴) او تاسو ته د هغې لارې پته ده کوم ځای ته چې زه روان یم.“ (۵) توما هغه ته وویل، ”مالکه، مونږ ته پته نشته چې ته چرته

روان ٻي، نو مونڙ ته د لاري څه پته ده؟“ (۶) عيسى هغه ته وفرمائيل، ”زه لار یم، زه حق یم او زه ژوندون یم. هيڅوک هم زما د وسيلي نه بغير پلار له نه شي راتلې. (۷) که تاسو زه پېژندلې نو تاسو به زما پلار هم پېژندلو. د هم اوس نه تاسو هغه پېژني او ليدلې مو دے.“ (۸) فيليپوس هغه ته وويل، ”مالکه، مونږ ته پلار وښايه نو مونږ به مطمئن شو.“ (۹) عيسى جواب ورکړو چې، ”فيليپوسه، تا سره زه د دومره مودې نه یم او بيا مې هم نه پېژني څه؟ چا چې زه ليدلې یم هغه پلار هم ليدلې دے، نو بيا ته څنگه وائي چې مونږ ته پلار وښايه؟ (۱۰) په دې ستاسو باور نشته چې زه په پلار کښې یم او پلار په ما کښې دے؟ زه چې کومې خبرې تاسو ته کوم هغه زه د خپل ځان نه نه کوم، خو دا پلار دے چې په ما کښې اوسي او زما په وسيله خپل کار کوي. (۱۱) په ما يقين وکړئ چې زه پلار کښې یم او پلار په ما کښې دے خو که په ما يقين نه کوئ، نو بيا په ما د دې کارونو په وجه باور وکړئ. (۱۲) زه تاسو ته رښتيا وایم، څوک چې په ما ايمان راوړي هغه به هم هغه کارونه کوي لکه چې زه ېې کوم، او هغه به د دې نه هم لوی کارونه کوي ځکه چې زه پلار له روان یم. (۱۳) تاسو چې څه هم زما په نوم وغواړئ زه به هغه وکړم نو چې د پلار لوی په زوی کښې څرگنده شي. (۱۴) که تاسو زما په نوم ما نه څه هم وغواړئ زه به ېې وکړم.

د روح القدس وعده

(۱۵) که تاسو ما سره مينه کوئ نو تاسو به زما په حکمونو عمل کوئ. (۱۶) او زه به پلار ته خواست وکړم چې تاسو ته بل مددگار درکړي چې تاسو سره به مدام وي. (۱۷) هغه د حق روح دے، کوم چې دنيا نه قبلوی ځکه چې دنيا نه خو هغه ويني او نه ېې پېژني. خو تاسو هغه پېژني ځکه چې هغه تاسو سره اوسي او هغه به په تاسو کښې وي. (۱۸) زه به تاسو يتيمان نه پرېږدم، زه تاسو له واپس راځم. (۱۹) لږ وخت پس به دنيا ما نور ونه ويني خو تاسو به مې ويني. ځکه چې زه ژوند یم نو تاسو به هم ژوندی یئ. (۲۰) په هغه ورځ به تاسو پوهه شئ چې زه په خپل پلار کښې یم او تاسو په ما کښې یئ او زه په تاسو

کبني یم۔ (۲۱) ڏوڪ چي زما حڪمونه مني او په هغي عمل كوي نو دا هغه خلق دي چي ما سره مينه كوي. او ڏوڪ چي ما سره مينه كوي زما پلار به ورسره مينه وكړي او زه به هم د هغه سره مينه كوم او خپل ځان به ورته بښكاره كړم. (۲۲) بل يهوداه ترې تپوس وكړو، ”مالِكه، دا څه وجه ده چي ته به صرف مونږ ته ځان بښكاره كړي او نورې دنيا ته نه؟“ (۲۳) عيسي ورته جواب وركړو، ”ڏوڪ چي زما سره مينه كوي، هغوي به زما په كلام عمل كوي او زما پلار به د هغوي سره مينه كوي، او زه او پلار به هغوي ته ورشو او د هغوي سره به اوسو. (۲۴) ڏوڪ چي ما سره مينه نه كوي هغه زما په كلام عمل نه كوي، او دا كلام چي تاسو يې اورئ دا زما نه دې بلکې دا د پلار كلام دې چا چي زه رالپړلې یم. (۲۵) ترڅو چي لا زه تاسو سره یم ما تاسو ته دا هر څه وفرمائيل. (۲۶) خو مددگار يعني روح القدس چي پلار به يې زما په نوم راولپړي، هغه به تاسو ته هر څه وښائي او درته به هغه هر څه دريادوي، چي ما تاسو ته فرمائيلي دي. (۲۷) زه تاسو ته سكون پرېږدم، زما خپل سكون، هغه چي دنيا يې نه شي وركولې. نو مه پرېشانه كېږئ او مه یرېږئ. (۲۸) تاسو واورېدل چي ما درته وفرمائيل، زه درنه روان یم او زه بيا تاسو له واپس راځم. كه چرې تاسو ما سره مينه كوئ نو تاسو به په دې خوشحاله شئ چي زه پلار له روان یم ځكه چي پلار زما نه لوي دې. (۲۹) ما تاسو ته اوس د دې د پېښېدو نه مخکېني دا وفرمائيل نو چي كله دا پېښ شي نو تاسو به ايمان راوړئ. (۳۰) زه به پس د دې نه تاسو سره ډيرې خبرې ونه كړم ځكه چي د دې دنيا سردار يعني شيطان راتلونكې دې. خو د هغه په ما هيڅ اختيار نشته. (۳۱) زه هغه كار كوم چي پلار څنگه حڪم كړې دې نو ځكه چي دنيا په دې پوهه شي چي زه د پلار سره مينه كوم. نو راځئ چي د دې ځاي نه ځو.“

حضرت عيسى د انگور اصلي بوټي

۱۵ (۱) ”زه د انگور اصلي بوټي یم او زما پلار باغوان دې. (۲) هغه زما نه هره

هغه خانگه پرې کوی چې مېوه نه نیسی او هره خانگه چې مېوه نیسی په هغې کبني قينچي کوی چې نوره زیاته مېوه ونیسی. (۳) د هغه کلام په ذریعه کوم چې ما تاسو ته اورولے دے تاسو خو پاک او صفا شوی یی. (۴) په ما کبني اوسئ لکه چې زه په تاسو کبني اوسېرم. لکه څنگه چې یوه خانگه یواځې مېوه نه شی نیولے، ترڅو چې هغه د انگور د بوټي سره پیوند نه وی، دغسې تاسو هم مېوه نه شی نیولے ترڅو چې تاسو په ما کبني نه اوسئ. (۵) زه د انگور بوټي یم او تاسو زما خانگي یی. څوک چې په ما کبني اوسئ او زه په هغوی کبني نو هغوی پېره مېوه نیسی، ځکه چې زما نه بغېر تاسو هیڅ نه شی کولے. (۶) هر څوک چې په ما کبني نه اوسئ هغه به لکه د بې کاره خانگي په شان گزار کړے شی، او اوچ به شی، او دغه شان اوچې خانگي یو ځای ته راټولېږي او په اور کبني سوزولے کيږي. (۷) که چېرې تاسو په ما کبني اوسئ او زما خبرې په تاسو کبني اوسئ نو څه چې تاسو غواړئ هغه به تاسو له درکړے شی. (۸) نو چې کله تاسو پېره مېوه نیسی نو په دې سره زما اصلی مریدان یی او په دې سره زما پلار ته لوی ملاوېږي. (۹) څنگه چې پلار ما سره مینه کړې ده نو دغه شان زه تاسو سره مینه کوم. زما په مینه کبني اوسئ. (۱۰) که چېرې تاسو زما په حکمونو عمل کوئ نو تاسو به زما په مینه کبني اوسېږئ لکه څنگه چې ما د خپل پلار په حکمونو عمل کړے دے او د هغه په مینه کبني اوسېرم. (۱۱) ما تاسو ته دا ټولې خبرې د دې دپاره وکړې چې زما خوشحالی په تاسو کبني وی او چې ستاسو خوشحالی پوره شی. (۱۲) دا زما حکم دے، چې تاسو د یو بل سره مینه کوئ څنگه چې ما تاسو سره مینه کړې ده. (۱۳) د دې نه لویه مینه چا کبني نشته چې یو کس دې د خپل دوست دپاره خپل سر ورکړي. (۱۴) تاسو به هله زما دوستان یی چې زما په حکمونو عمل کوئ. (۱۵) نو زه د دې نه پس تاسو ته غلامان نه وایم، ځکه چې غلام ته پته نه وی چې د هغه مالک څه کوی، خو ما تاسو ته دوستان وئیلی دی ځکه چې ما تاسو ته هر هغه څه بنسکاره کړی دی کوم چې ما د پلار نه اورېدلی دی. (۱۶) تاسو زه غوره کړے نه یم خو ما تاسو غوره کړی یی او ما تاسو مقرر کړئ چې لاړ شی او مېوه ونیسی، هغه مېوه چې د تل ده. نو پلار به تاسو ته

هر هغه څه درکړې څه چې تاسو زما په نوم د هغه نه وغواړئ. (۱۷) دا زما تاسو ته حکم دے چې د يو بل سره مينه کوئ.

تاسو نه د دُنیا نفرت

(۱۸) که دُنیا تاسو نه نفرت کوی نو تاسو پوهه شی چې ستاسو نه اول یې ما نه نفرت کړې دے. (۱۹) که چېرې تاسو د دُنیا وے نو دُنیا به تاسو سره د خپلو په شان مينه کړې وه، خو تاسو د دُنیا نه یئ. خو ما تاسو د دُنیا نه جدا کړئ نو دغه وجه ده چې دُنیا تاسو نه نفرت کوی. (۲۰) دا خبرې يادې ساتئ چې کومې ما تاسو ته وکړې، يو نوکر هم د خپل مالک نه لوی نه وی. نو چې هغوی زه و زورولم نو تاسو به هم زوروی. که هغوی زما په کلام عمل وکړی نو ستاسو په کلام به هم عمل وکړی. (۲۱) خو دوی به زما د نوم په سبب تاسو سره دا هر څه وکړی ځکه چې هغوی هغه نه پېژنی چا چې زه رالېږلے یم. (۲۲) که زه راغله نه وے او دوی ته مې وئیلے نه وے نو دوی به مجرم نه و، خو اوس د هغوی سره د خپلې گناه څه بهانه نشته. (۲۳) څوک چې ما نه نفرت کوی هغه زما د پلار نه هم نفرت کوی. (۲۴) که چېرې ما د هغوی په مينخ کبني داسې کارونه نه وے کړے کوم چې بل هیچا هم نه دی کړی نو هغوی به مجرم نه وے، خو اوس هغوی دا ولیدل او مونږ پلار زوی دواړو نه نفرت کوی. (۲۵) هم د هغوی په شریعت کبني دا لیکلی دی چې، ”هغوی ما نه بی سببه نفرت وکړو.“ (۲۶) خو چې مددگار راشی کوم چې به زه تاسو ته د پلار نه درلېږم، یعنی د حقیقت روح چې د پلار نه راوخی، هغه به زما په باب کبني گواهی ورکړی. (۲۷) تاسو به هم گواهی ورکوئ ځکه چې تاسو د اول نه ما سره یئ.“

د مریدانو نه د دُنیا نفرت

۱۶ (۱) ”ما تاسو ته دا خبرې د دې دپاره وکړې چې تاسو د تیندک خوړلو نه بچ

شیء. (۲) نو هغوی به تاسو د عبادتخانو نه شری، او بی شکه داسې وخت راتلونکے دے
 څوک چې تاسو قتلوی هغوی به دا گمان کوی چې په دې کار کولو سره هغوی د خدای
 پاک خدمت کوی. (۳) هغوی به دا کارونه ځکه کوی چې هغوی نه پلار پېژنی او نه ما.

د روح القدس کار

(۴) خو ما دا خبرې تاسو ته ځکه وکړې چې کله دا کار پېښ شی نو تاسو ته به رایاد
 شی چې ما تاسو د دې په حقله خبر کړی وئ. ما تاسو ته دا خبرې د اول نه ځکه ونه
 کړې ځکه چې زه تاسو سره وم، (۵) خو اوس زه هغه چا ته روان یم چا چې زه
 رالېږلے یم. اوس په تاسو کښې هیڅوک زما نه دا تپوس نه کوی چې ته چرته روان یې؟
 (۶) خو دا کومې خبرې چې ما تاسو ته وکړې په هغې ستاسو زړونه غمژن شول. (۷)
 خو زه تاسو ته رښتیا وایم چې دا ستاسو دپاره بهتره ده چې زه لاړ شم. ځکه که زه لاړ
 نه شم نو مددگار به تاسو ته رانه شی خو که زه لاړ شم نو هغه به زه تاسو له راولېږم.
 (۸) او کله چې هغه راشی نو هغه به دنیا د گناه او د صداقت او انصاف په باب کښې
 ملامته کړی، (۹) د گناه په باب کښې ځکه چې هغوی په ما ایمان نه راوړی، (۱۰) د
 صداقت په باب کښې ځکه چې زه پلار له ځم او تاسو به ما نور ونه وینئ، (۱۱) او د
 انصاف په باب کښې ځکه چې د دې دنیا سردار یعنی شېطان مجرم کړے شو. (۱۲) ما
 سره نورې هم پیرې خبرې دی چې تاسو ته یې وکړم خو تاسو اوس دا نه شی برداشت
 کولے. (۱۳) خو چې د حقیقت روح راشی نو هغه به تاسو د حقیقت طرف ته بوځی ځکه
 چې هغه به د خپله ځانه خبرې نه کوی، خو هغه څه به وائی څه چې د خدای پاک نه
 اوری او تاسو ته به د راتلونکو واقعاتو په حقله پېشگوئی کوی. (۱۴) هغه به ما ته لوی
 راکړی ځکه چې هغه به زما نه هغه څه حاصل کړی چې په ما کښې دی او تاسو ته به
 ووائی. (۱۵) څه چې د پلار دی هغه زما دی، په دې وجه ما تاسو ته وفرمائیل چې هغه به
 ما نه هغه څه حاصل کړی څه چې په ما کښې دی او تاسو ته به یې وښائی.

غم په خوشحالی کښې بدلېدل

١٦ په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینئ او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینئ.

١٧ بیا د هغه ځینو مریدانو یو بل ته وویل، ”د هغه مونږ ته د دې بیان نه څه مطلب دے چې په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینئ او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینئ، او، چې زه خپل پلار له روان یم؟“ ١٨ هغوی وئیل چې، ”د هغه د دې لږ ساعت نه څه مطلب دے؟ مونږ ته پته نشته چې د هغه بیان د څه په حقله دے.“ ١٩ عیسیٰ په دې پوهه شو چې هغوی له ما نه د تپوسونو په طلب دی نو هغه هغوی ته وفرمائیل، ”ولې تاسو په دې بحث کوئ کوم بیان چې ما تاسو له وکړو چې، په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینئ او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینئ؟“ ٢٠ نو زه تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو به ژاړئ او ویر به کوئ خو دُنیا به خوشحاله وی. تاسو به په غم کښې ډوب یئ خو ستاسو غم به په خوشحالی بدل شی. ٢١ د ماشوم د پیدا کېدو په وخت کښې ښځه په تکلیف کښې وی. خو د ماشوم په پیدا کېدو سره د هغې نه ټول دردونه هېر شی، د دې خوشحالی په وجه چې هغې دُنیا ته یو نوے ماشوم راوستو. ٢٢ نو اوس تاسو غمژن یئ خو زه به تاسو بیا وینم او ستاسو زړونه به خوشحاله شی او هیڅوک به ستاسو خوشحالی تاسو نه وانه خلی. ٢٣ په هغه ورځ به تاسو زما نه هیڅ خواست نه کوئ. زه تاسو ته رښتیا وایم، که تاسو زما په نوم د پلار نه څه هم وغواړئ، نو هغه به یې درکړی. ٢٤ تر اوسه پورې تاسو زما په نوم هیڅ نه دی غوښتی. وغواړئ نو تاسو له به درکړی شی نو چې ستاسو خوشحالی پوره شی.

زه په دُنیا غالب یم

٢٥ ما تاسو ته دا هر څه په مثالونو کښې بیان کړل. خو وخت راروان دے چې زه به تاسو ته نور په مثالونو کښې خبرې ونه کړم خو په ډاگه به درته د پلار په حقله خبرې کوم. ٢٦ په هغه ورځ به تاسو زما په نوم غواړئ. زه دا نه وایم چې زه به د پلار نه

ستاسو دپاره خواست کوم. (۲۷) ځکه چې پلار په خپله تاسو سره مينه کوي، ځکه چې تاسو ما سره مينه کوئ او ستاسو دا ايمان دے چې زه د خدائ پاک د طرف نه راغلي يم. (۲۸) زه د پلار نه دې دنيا ته راغلي يم او اوس زه دنيا بيا پرېږدم او خپل پلار له ځم. (۲۹) د هغه مريدانو ووئيل، ”گوره، ته اوس په ډاگه لگيا يې او نه په مثالونو. (۳۰) مونږ اوس پوهېږو چې ته د هر څه نه خبر يې او د تپوسونو کولو حاجت درنه د چا نشته. هم په دې وجه زمونږ دا ايمان دے چې ته د خدائ پاک د طرفه راغلي يې. (۳۱) عيسی هغوی ته جواب ورکړو، ”ولې تاسو اوس په ما يقين کوئ څه؟ (۳۲) گورئ، وخت راروان دے، بلکې راغلي دے چې تاسو به خواره واره شئ او هر يو به خپلو کورونو ته لاړ شئ او تاسو به ما اېک يواځې پرېږدئ، خو بيا هم زه يواځې نه يم ځکه چې پلار ما سره دے. (۳۳) ما تاسو ته دا هر څه ووئيل نو چې تاسو په ما کښې سلامتيا حاصله کړئ. په دې دنيا کښې به تاسو زحمتونو سره مخامخ شئ. خو زړور شئ ځکه چې زه په دنيا غالب شوې يم.“

د حضرت عيسی د خپلو مريدانو دپاره دُعا

۱۷ (۱) د دې خبرو کولو نه پس عيسی پاس آسمان ته وکتل او وې فرمائيل، ”پلاره، وخت راغلي دے، خپل زوی ته لوی ورکړه نو چې زوی تا له جلال درکړی. (۲) ځکه چې تا ما ته په ټولو بني آدمو اختيار راکړے دے چې هغوی ټولو له تل عمری ژوندون ورکړم څوک چې راته تا حواله کړی دی. (۳) او تل عمری ژوندون دا دے چې هغوی تا وپېژنی چې صرف ته رښتینے خدائ پاک يې او عيسی مسيح څوک چې تا رالېږلے دے. (۴) ما په زمکه تا له جلال درکړو د هغه کار په ختمولو چې تا ما ته د کولو دپاره حواله کړے وو. (۵) نو اے پلاره، اوس ته ما له په خپل حضور کښې لوی راکړه، هغه لوی چې کومه ما د دنيا د پېدا کېدو نه اول ستا په حضور کښې لرله. (۶) ما ستا نوم هغوی ته څرگند کړو کوم خلق چې په دنيا کښې تاسو ما ته راکړی دی. هغوی ستا وُو

او تا ما له راکړل او هغوی ستا په کلام عمل کړې دے. (۷) اوس هغوی پوهه شوی دی
 چې هر څه چې تا ما له راکړی دی دا ستا د طرفه دی. (۸) ځکه چې ما هغوی ته هغه
 کلام ورکړې دے کوم چې تا ما له راکړې دے، او دوی هغه قبول کړې دے، او هغوی
 په حقیقت پوهه شوی دی چې زه له تا نه راغلی یم، او د هغوی په دې ایمان دے چې زه
 تا رالېږلے یم. (۹) زه د دنیا دپاره دُعا نه کوم خو د هغوی دپاره دُعا کوم څوک چې تا
 ما ته په حواله کړی دی ځکه چې هغوی ستا دی. (۱۰) څه چې زما دی هغه ستا دی، او
 څه چې ستا دی هغه زما دی، او په هغوی کښې زما لوی څرگنده شوه. (۱۱) نور زه په
 دنیا کښې نه پاتې کېږم خو هغوی په دنیا کښې دی او زه تا ته درروان یم. اے قدوسه
 پلاره، د خپل نوم په طاقت د هغوی حفاظت وکړه څوک چې تا ما له راکړی دی، نو چې
 هغوی هم یو مویې شی څنگه چې مونږ دواړه یو یو. (۱۲) ترڅو چې زه د هغوی سره وم
 ما ستا په نوم د هغوی حفاظت وکړو کوم چې تا ما له راکړې وو. ما د هغوی حفاظت
 وکړو او په هغوی کښې یو هم هلاک نه شو بې له یو نه چې مرگ یې مقرر وو، نو چې د
 صحیفې لیک پوره شی. (۱۳) خو زه اوس تا ته درروان یم. چې په دنیا کښې کله زه دوی
 سره وم نو ما دوی ته د دې خبرو بیان وکړو د دې دپاره چې دوی زما د خوشحالی نه
 معمور شی. (۱۴) ما ستا پېغام هغوی له ورکړې دے او دنیا هغوی نه نفرت کوی ځکه
 چې هغوی د دنیا نه دی لکه څنگه چې زه د دنیا نه یم. (۱۵) زه ستا نه دا خواست نه کوم
 چې دوی د دې دنیا نه وباسی بلکې ستا نه دا خواست کوم چې دوی د شېطان نه
 محفوظ وساتی. (۱۶) دوی د دنیا نه دی لکه څنگه چې زه د دنیا نه یم. (۱۷) دوی د
 حقیقت په وسیله مقدس کړه، ستا کلام حقیقت دے. (۱۸) لکه څنگه چې تا زه دنیا ته
 رالېږلے یم نو دغه شان ما دوی دنیا ته لېږلی دی. (۱۹) او دوی دپاره زه خپل ځان
 مقدس کوم نو چې دوی هم په حقیقت کښې مقدس شی. (۲۰) خو زه صرف د دوی
 دپاره دُعا نه غواړم بلکې د هغه چا دپاره هم څوک چې د دوی د کلام په وسیله به په ما
 ایمان راوړی. (۲۱) چې هغوی هم یو مویې شی، اے پلاره، لکه څنگه چې ته او زه یو یو.
 نو دغه شان دې دوی هم په مونږ کښې یو وی، چې دنیا په دې یقین وکړی چې زه تا

رالڀرلے یم. (۲۲) کومه لوئی چي تا ما له راکړې ده هغه ما دوی له ورکړه د دې دپاره چي دوی یو وی لکه چي مونږ یو یو. (۲۳) زه په هغوی کښي یم او ته په ما کښي یې، چي دوی په مکمل توگه یو شی. بیا چي دنیا په دې پوهه شی چي زه تا رالڀرلے یم، او تا د دوی سره هم داسي مینه وکړله لکه چي ما سره دې کوله. (۲۴) اے پلاره، هغه خلق څوک چي تا ما له راکړی دی زه غواړم چي دوی هم ما سره وی چرته چي زه یم، چي دوی زما لوئی ووینی کومه چي تا ما له راکړې ده ځکه چي تا د دنیا د پیدا کېدو نه مخکښي ما سره مینه کړې ده. (۲۵) اے صادق پلاره، دنیا تا نه پېژنی خو زه تا پېژنم او دوی ته پته ده چي تا زه رالڀرلے یم. (۲۶) ما ستا نوم دوی ته څرگند کړو او دا به لا نور هم څرگندوم د دې دپاره چي کومه مینه چي تا ما سره کوله، هغه دې په دوی کښي هم وی، او زه دې هم په دوی کښي یم.“

د حضرت عیسیٰ گرفتارول

۱۸ (۱) د دې خبرو نه پس عیسیٰ د خپلو مریدانو سره بهر ووتو او د قدرون د وادی نه پورې وتلو. هلته یو باغ وو چي عیسیٰ او د هغه مریدان په کښي ورننوتل. (۲) نو یهوداه، څوک چي به د هغه مځبري کوی، هغه ته د هغه ځای هم پته وه ځکه چي عیسیٰ به اکثر د خپلو مریدانو سره هلته ملاوېدو. (۳) نو یهوداه د فریسیانو او مشرانو امامانو له خوا د رومی آفسر وسله بنده دسته او محافظان دپوې او مشعلونه په لاس هغه ځای ته راغلل. (۴) عیسیٰ په دې پوهېدو چي څه به ورسره کیري خو بیا هم ور مخکښي شو او هغوی نه یې تپوس وکړو چي، ”تاسو څوک لټوی؟“ (۵) هغوی جواب ورکړو چي، ”عیسیٰ ناصری.“ عیسیٰ وفرمائیل، ”زه هغه یم.“ او یهوداه چا چي د هغه مځبري وکړه د هغوی سره ولاړ وو. (۶) کله چي عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چي، ”زه هغه یم،“ نو هغوی وروستو شول او په زمکه پرېوتل. (۷) عیسیٰ بیا هغوی نه تپوس وکړو، ”دا تاسو څوک لټوی؟“ او هغوی جواب ورکړو، ”عیسیٰ ناصری.“ (۸) عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”ما تاسو

ته وفرمائيل چي هغه زه يم. كه تاسو ما لتوي نو دا نور سري پرپردئ چي خي. (٩) دا
 د هغه د هغه خبرو پوره كول وُو چي هغه فرمائيلي وُو، ”چي ما د هغوي نه يو كس هم نه
 دے ضائع كرے څوك چي تا ما ته حواله كړي دي.“ (١٠) نو شمعون پطروس خپله
 توره راويستله او د مشر امام په غلام يې گزار وكړو او بسے غور يې ترې نه پرې كړو. د
 غلام نوم ملخوس وو. (١١) عيسي پطروس ته وفرمائيل چي، ”خپله توره واپس په تيكي
 كښي كېرډه. ولي زه هغه پياله ونه څښم چي پلار ما ته راكړې ده؟“

د حضرت عيسى د مشر امام په مخكښي پېش كول

(١٢) نو د سپاهيانو دستې سره د خپل آفسر او يهودي محافظانو او مشرانو عيسى ونيولو
 او وې تړلو. (١٣) هغوي هغه اول اناس ته بوتلو، اناس د كائفس سخر وو څوك چي د
 هغه كال دپاره مشر امام وو. (١٤) كائفس هغه سرے وو چا چي يهوديانو ته دا مشوره
 وركړې وه چي دا بهتره ده چي يو سرے د ټول قوم دپاره مړ شي.

د حضرت عيسى نه د پطروس انكار

(١٥) شمعون پطروس او يو بل مريد په عيسى پسې وروستو روان وُو او د هغه بل مريد د
 مشر امام سره تعلق وو نو ځكه هغه د عيسى سره د مشر امام دربار ته ورننوتو. (١٦)
 خو پطروس د دروازې نه بهر ايسار شو. نو هغه بل مريد چي د مشر امام سره يې تعلق
 وو، واپس بهر راوتو او د هغه ښځې سره يې خبرې وكړې چي د دروازې چوكيداره وه
 او پطروس يې دننه راوستو. (١٧) ښځې پطروس ته ووييل، ”آيا ته هم د دې سري مريد نه
 يې څه؟“ پطروس ووييل چي، ”نه، زه نه يم.“ (١٨) نوكرانو او محافظانو د سكارو اور بل
 كړے وو ځكه چي يخني وه او هغوي ترې چاپېره ولاړ وُو او ځانونه يې تودول. او
 پطروس هم د هغوي سره ولاړ وو او ځان يې تودولو.

د مشر امام د حضرت عیسیٰ نه تحقیقات کول

٢١) بیا مشر امام د عیسیٰ نه د هغه د مریدانو او د هغه د تعلیم په حقله تپوس وکړو.

٢٢) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما دُنیا ته په پاڼه خبرې کړې دی. ما همپشه په

عبادتخانو او د خدای په کور کښې تعلیم ورکړې دے چرته چې ټول یهودیان راغونډیږی

او ما په پټه خه هم نه دی وئیلی. (٢١) نو ته زما نه تپوسونه ولې کوې؟ هغوی نه تپوس

وکره چا چې هغه اوربدلی دی خه چې ما هغوی ته وئیلی دی، هغوی ته پته ده چې ما خه

وئیلی دی.“ (٢٢) کله چې عیسیٰ دا وفرمائیل نو یو محافظ چې د هغه په خوا کښې ولاړ

وو عیسیٰ ته یې په مخ خپېره ورکړه او وې وئیل، ”مشر امام ته څوک داسې جواب

ورکوی خه؟“ (٢٣) عیسیٰ جواب ورکړو، ”که بد مې وئیلی وی نو په ما یې ثابته کړه، خو

که مې ټیک خبره کړې وی نو خپېره دې ولې راکړه؟“ (٢٤) بیا اناس عیسیٰ مشر امام

کائفس ته ترلے ولېږلو.

د پطروس د حضرت عیسیٰ نه بیا انکار

٢٥) په دې دوران کښې شمعون پطروس ولاړ وو او خپل ځان یې تودولو، نو هغوی ترې

تپوس وکړو، ”ولې ته هم د هغه د مریدانو نه یو نه یې خه؟“ هغه انکار وکړو او وې وئیل

چې، ”نه، زه نه یم.“ (٢٤) د مشر امام یو غلام چې د هغه سرې خپلوان وو د چا نه چې

پطروس غوږ پرې کړے وو ورنه تپوس وکړو، ”ما ته د هغه سره په باغ کښې نه وې

لیدلے خه؟“ (٢٧) پطروس بیا انکاری شو او چرگ په هم هغه وخت کښې بانگ ووئیلو.

د پیلاطوس په وړاندې د حضرت عیسیٰ پېش کېدل

٢٨) بیا هغوی عیسیٰ سحر وختی د کائفس د کور نه د رومی گورنر قلعي ته بوتلو. نو

یهودیان د قلعي نه بهر ودرېدل ځکه چې هغوی غوښتل چې خپل ځانونه د پليتی نه وساتی

دې دپاره چې د فسح خوراک نه منع نه کړې شی. (۲۹) نو پیلطوس ورته بهر راووتو او تپوس یې ترې وکړو، "تاسو د دې سړی خلاف څه الزام لگوي؟" (۳۰) هغوی جواب ورکړو، "که دا سړی چرې مجرم نه وې نو مونږ به تا له نه راوستو." (۳۱) پیلطوس هغوی ته ووئیل، "دې بوځی او د خپل شریعت په مطابق یې فېصله وکړی." یهودیانو جواب ورکړو چې، "مونږ ته دا اجازت نشته چې څوک مړ کړو." (۳۲) او دغه شان د عیسی هغه خبره پوره شوه چې هغه به په کوم قسمه مرگ مړ شی. (۳۳) نو پیلطوس واپس قلعي ته ننوتو او عیسی یې راوغوښتو او د هغه نه یې تپوس وکړو چې، "ته د یهودیانو بادشاه یې څه؟" (۳۴) عیسی جواب ورکړو، "دا تپوس ته په خپله ما نه کوې، یا که بل چا درته زما په حقله وئیلی دی؟" (۳۵) پیلطوس ووئیل، "زه یهودی یم څه؟ ستا خپل قام او مشرانو امامانو ته ما ته په حواله کړې یې. تا څه کړی دی؟" (۳۶) عیسی جواب ورکړو، "زما بادشاهی د دې دنیا بادشاهی نه ده. که چرې زما بادشاهی د دې دنیا وې، نو زما خادمانو به د یهودیانو نه زما د بچ کولو دپاره د هغوی سره جنگ کړې وې. خو زما بادشاهی د دې دنیا نه ده." (۳۷) پیلطوس هغه ته ووئیل، "نو ته بادشاه یې؟" عیسی جواب ورکړو چې، "ته وایې چې زه بادشاه یم. او، زه د دې دپاره پیدا شوې یم، او د دې دپاره زه دنیا ته راغلی یم چې د حقیقت گواهی ورکړم. او هر څوک چې حقیقت خوښوی هغه زما آواز اوری." (۳۸) پیلطوس هغه ته ووئیل، "حقیقت څه دې؟"

په حضرت عیسی د مرگ فتوی

دې نه پس هغه بیا یهودیانو له بهر ورووتو او هغوی ته یې ووئیل چې، "ما د ده خلاف هیڅ جرم پیدا نه کړو." (۳۹) خو ستاسو دا رواج دې چې زه یو قېدی د فسح اختر په ورځ ستاسو دپاره آزادوم. ستاسو دا خوښه ده چې زه د یهودیانو بادشاه درته آزاد کړم څه؟" (۴۰) خو په جواب کښې خلقو چغې کړې، "نه، دا سړی نه، خو برابا آزاد کړه." او برابا یو ډاکو وو.

١١) بيا پيلاطوس عيسى بوتلو او په كورپو يې ووهلو. ١٢) او سپاهيانو د ازغو تاج جوړ كړو او هغه ته يې په سر كړو او هغه ته يې كاسنى چوغه ورواغوسته. ١٣) هغوى هغه له راتلل، او ورته يې وئيل، ”اے د يهوديانو بادشاه سلامت.“ او په مخ به يې څپېره وركوله. ١٤) يو ځل بيا پيلاطوس بهر راوتو او يهوديانو ته يې وئيل چې، ”وگورئ زه هغه تاسو له بهر راوالم چې تاسو خبر شئ چې ما د هغه خلاف هيڅ جرم ونه موندلو.“

١٥) نو عيسى بهر راغلو د ازغو تاج يې په سر وو او كاسنى چوغه يې اغوستې وه. پيلاطوس هغوى ته وئيل، ”وگورئ، دا هغه سره دے.“ ١٦) كله چې مشرانو امامانو او د خدائ د كور محافظانو هغه وليدو هغوى چغې كړې، ”دے په سولى راځورند كړئ. دے په سولى راځورند كړئ.“ پيلاطوس هغوى ته وئيل چې، ”دے بوځئ او په خپله يې په سولى كړئ ځكه چې ما د دے خلاف هيڅ جرم ونه موندلو.“ ١٧) يهوديانو هغه ته جواب وركړو چې، ”مونږ سره شريعت شته، او د هغه شريعت په مطابق دے د مرگ لائق دے ځكه چې دے د خدائ پاك د زوى كېدو دعوى كړې ده.“ ١٨) كله چې پيلاطوس دا واورېدل نو هغه نور زيات يرې واخستلو. ١٩) هغه خپلې قلعي ته بيا دننه شو او د عيسى نه يې تپوس وكړو چې، ”تے د كوم ځائ نه راغله يې؟“ خو عيسى ورته هيڅ جواب ورنه كړو. ٢٠) نو پيلاطوس هغه ته وئيل، ”تے ما سره خبرې نه كوي څه؟ تا ته دا معلومه نه ده چې ما سره دا اختيار شته چې تا آزاد كړم او دا اختيار هم راسره شته چې تا په سولى كړم؟“ ٢١) عيسى هغه ته جواب وركړو چې، ”ستا به په ما باندې هيڅ اختيار نه وے كه چرې دا د بره نه تا ته نه وے دركړے شوے. په دې وجه چا چې زه تا ته په حواله كړے يم، هغه د لوى گناه مجرم دے.“ ٢٢) د هغه ساعت نه پس پيلاطوس ډېر كوشش كولو چې هغه آزاد كړي خو يهوديانو چغې وهلې، ”كه تا دا سره آزاد كړو نو تے د رومي قيصر خير خواه نه يې. هر څوك چې د بادشاه كېدو دعوى كوي هغه د رومي قيصر مخالفت كوي.“ ٢٣) كله چې پيلاطوس دا خبرې واورېدلې نو هغه عيسى بهر راوويستو او د عدالت په كرسى هغه ځائ كېښناستو چې دونكاچه ورته وائى يا په آرامى ژبه كېښې ورته گېتا وائى. ٢٤) د غرمې په وخت كېښې چې د فسح اختر د

تیارولو ورغ وه، پيلاطوس يهوديانو ته ووييل، ”وگورئ، دا دے ستاسو بادشاه.“ (١٥)
 هغوى چغې سورې جوړې كړې، ”بو يې خئ، بو يې خئ. په سولى يې كړه.“ پيلاطوس
 هغوى نه تپوس وكړو، ”ستاسو بادشاه په سولى كړم خه؟“ مشرانو امامانو جواب وركړو
 چې، ”زمونږ خو د قيصر نه بغير بل بادشاه نشته.“ (١٦) بيا پيلاطوس عيسى هغوى ته د
 سولى كولو دپاره په حواله كړو. نو هغوى عيسى بوتلو.

د حضرت عيسى په سولى كول

(١٧) او هغه خپله سولى په خپله پورته كړې وه، او هغه بهر هغه خائ ته لارو چې ورته د
 كوپرو خائ وائى، او په آرامى ژبه كښې ورته گولكتا وائى. (١٨) هلته هغوى هغه په سولى
 كړو او ورسره يې دوه نور هم، يو بنى لاس ته او بل گس لاس ته، او عيسى د هغوى په
 مينخ كښې وو. (١٩) پيلاطوس په سولى د يوې تختې لگولو حكم وركړو چې پرې دا ليك
 وو، ”عيسى ناصرى د يهوديانو بادشاه.“ (٢٠) دېرو يهوديانو دا تختې ولوستله خكه چې
 هغه خائ چې چرته عيسى په سولى كړې شو هغه بنار ته نزدې وو، او هغه تختې په
 آرامى، لاطينى او يونانى ژبه كښې ليكلې شوې وه. (٢١) بيا د يهوديانو مشرانو امامانو
 پيلاطوس ته ووييل، ”دا مه ليكئ چې د يهوديانو بادشاه، بلكې داسې وليكئ چې، ده وئيلى
 ؤو چې زه په خپله د يهوديانو بادشاه يم.“ (٢٢) پيلاطوس جواب وركړو، ”نه، د كومو
 ليكلو چې ما حكم وركړې دے هغه ټيك دے.“ (٢٣) كله چې سپاهيانو عيسى په سولى
 كړو، هغوى د هغه جامې راواخستې او په څلورو برخو يې تقسيم كړې، د هر يو سپاهى
 دپاره يوه برخه، او چوغه يې روغه پرېښوده. خكه چوغه لا گنډلې شوې نه وه او د سر
 نه تر ښكته پورې ټوله د يوې ټوټې وه. (٢٤) نو هغوى يو بل ته ووييل، ”مونږ ته دا څيرى
 كول نه دى په كار، راخئ چې پرې پچه واچوو، وبه گورو چې د چا رسيرى.“ دغه شان
 د صحيفې ليك پوره شو چې، ”هغوى زما جامې په خپلو كښې تقسيم كړې او زما په
 چوغه يې پچه واچوله.“ هم دغه شان سپاهيانو وكړل. (٢٥) خو د عيسى د سولى سره

نزدې د هغه مور او ترور او د كلوپاس بنځه مريم او مريم مگداليني ولاړې وې. (٢٦) كله چې عيسى خپله مور د خپل خوږ مريد سره په خوا كښې ولاړه وليده عيسى هغې ته وفرمائيل، ”مورې، دا ستا زوى دى.“ (٢٧) هغه بيا مريد ته وفرمائيل، ”دغه ستا مور ده.“ د هغه وخت نه پس هغه مريد هغه خپل كور ته بوتله.

د حضرت عيسى مرگ

(٢٨) د دې نه پس عيسى چې پوهه شو چې هر څه پوره شوى دى نو هغه وفرمائيل، ”زه تږم يم.“ او دې سره د صحيفې يوه پېشگوټې پوره شوه. (٢٩) هلته يو لوبښى د تروې سرکې نه پک پروت وو. نو هغوى يو اسفنج په كښې لوند کړو او د ويلنې په څانگه يې كښنودو او دا يې د عيسى شونډو ته ورورسولو. (٣٠) كله چې سرکه عيسى ته ورکړې شوه نو هغه وفرمائيل چې، ”دا کار پوره شو.“ بيا يې سر ټيټ کړو او سا ه يې ورکړه.

د حضرت عيسى پوښتى په نېزه وهل

(٣١) اوس دا د فسح دپاره د تياري كولو د جمعې ورځ وه او راتلونكې ورځ د خاص سبت وه. په دې وجه يهوديانو نه غوښتل چې د سبت په ورځ دې مړى په سولى پاتې شي، نو هغوى پيلاطوس ته خواست وكړو چې د دوى پښې دې ماتې كړې شي او مړى دې راكوز كړې شي. (٣٢) نو سپاهيان راغلل او د اولنى سړى پښې يې ماتې كړې او بيا يې د هغه بل سړى پښې ماتې كړې چې عيسى سره په سولى شوى وو. (٣٣) خو كله چې هغوى عيسى له راغلل او وې ليدو چې هغه د اول نه مړ دى، نو هغوى د هغه پښې ماتې نه كړې. (٣٤) خو د دې باوجود يو سپاهى د هغه پوښتى په نېزه ووهله او سمدستى ترې د وينو او اوبو دارې روانې شوې. (٣٥) هغه سړى چې دا وكتل هغه گواهي ورکړه او د هغه گواهي رښتيا ده. هغه رښتيا خبرې كوى د دې دپاره چې تاسو هم ايمان راوړئ. (٣٦) دا كارونه وشول نو چې د صحيفې وينا پوره شي چې، ”د هغه يو هډوكې به هم مات نه

کڙے شی. (۳۷) او بیا په یو بل آیت کښې راغلی دی چې، ”هغوی به هغه سپری ته گوری چې په نېزه یې سورے کړو.“

د حضرت عیسیٰ ښخېدل

(۳۸) د هغې نه پس یوسف چې د ارمتیه وو د پیلطوس نه د عیسیٰ د مړی وړلو خواست وکړو. یوسف د عیسیٰ مرید وو خو په پټه ځکه چې هغه د یهودیانو نه یرېدو. د پیلطوس په اجازت سره هغه راغلو او د هغه مړے یې یوړو. (۳۹) د هغه سره نیکودیموس نومې سرے هم ملگرے شو څوک چې عیسیٰ له د شپې ورغله وو، او نیکودیموس تقریباً د پنځوس سپره د مړ چیر سره د عودو گډ کړی راوړل. (۴۰) هغوی دواړو د عیسیٰ لاش واخستو او د یهودیانو د ښخولو د رواج په مطابق یې خوشبودار د کتان کفن کښې ونغښتو. (۴۱) په کوم ځای کښې چې عیسیٰ په سولی کږے شوے وو هلته کښې یو باغ وو او په باغ کښې دننه یو نوے قبر وو چې د دې نه وړاندې په کښې لا څوک ښخ شوی نه ؤو. (۴۲) ځکه چې دا د یهودیانو د فسح د تیاری ورځ وه او دا قبر د هغه ځای سره نزدې وو نو هغوی عیسیٰ په دې کښې کښودو.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

۲۰ (۱) د اتوار په ورځ سحر وختی چې لا توره خړه وه مریم مگدالینی قبر له لاره او وې کتل چې د غار د خولې نه کانیے لږې کږے شوے وو. (۲) نو هغه په منډه شمعون پطروس او هغه بل مرید له راغله چا سره چې عیسیٰ مینه کوله او ورته یې ووئیل چې، ”هغوی مالک د قبر نه وړے دے، او مونږ ته دا پټه نشته چې کوم ځای هغوی د هغه لاش ښخ کږے دے.“ (۳) نو پطروس او هغه بل مرید راووتل او قبر طرف ته روان شول. (۴) هغوی دواړو یو ځای منډې وهلې خو هغه بل مرید د پطروس نه مخکښې شو

او قبر ته وړاندې ورسېدو. (۵) هغه سر تيبټ کړو او دننه يې وکتل چې د کتان کفن هلته پروت وو خو دننه ورنه غلو. (۶) بيا شمعون پطروس چې په هغه پسې وو راوړسېدو او غار ته ورننوتو. د کتان هغه کفن يې هلته پروت وليدو (۷) او هغه رومال چې د عيسی سر يې پرې تړلې وو د کتان د کفن سره نه وو بلکې ځان له جدا انځېستې شوې په يو بل ځای کېنې پروت وو. (۸) بيا هغه بل مريد څوک چې قبر ته مخکېنې رسېدلې وو هغه هم قبر ته ورننوتو او وې ليدل او يقين يې پرې وکړو. (۹) نو اوس هم هغوی د صحيفو په مطلب پوهه نه وو چې عيسی به خامخا د مرو نه بيا ژوندې پاڅی.

د حضرت عيسی مريم مگدالينی ته څرگندېدل

(۱۰) نو مريدان واپس خپلو کورونو ته لاړل. (۱۱) خو مريم د قبر نه بهر ولاړه وه او ژړل يې. او په ژړا کېنې هغه ورته شوه چې غار کېنې دننه وگوری. (۱۲) او هغې هلته دوه فرېشتې په سپينو جامو کېنې د لاش په ځای ناستې وليدې، يوه سر ته او بله پښو ته، په هغه ځای کېنې چرته چې د عيسی لاش کېنې شوي وو. (۱۳) هغوی د هغې نه تپوس وکړو چې، ”اے خورې، ته ولې ژاړې؟“ هغې جواب ورکړو چې، ”هغوی زما مالک چرته اوړې دے او ما ته پته نشته چې هغه يې کوم ځای ښخ کړې دے.“ (۱۴) د دې خبرو نه پس هغې مخ راواړولو او عيسی يې هلته ولاړ وليدو، خو هغې ونه پېژندلو چې دا عيسی دے. (۱۵) عيسی هغې ته وفرمائيل، ”اے خورې، ته ولې ژاړې؟ ته څوک لټوې؟“ هغې دا خيال وکړو چې دا د دې باغ مالې دے، نو ورته يې ووييل، ”صاحبه، که چرې تا هغه د دې ځای نه وړې وی نو ما ته ووايه چې هغه دې کوم ځای ښخ کړې دے، او زه به هغه يوسم.“ (۱۶) عيسی هغې ته وفرمائيل، ”مريمې.“ هغې هغه ته مخ ورواړولو او په آرامی ژبه کېنې يې ووييل، ”ربونې.“ چې مطلب يې اُستاد دے. (۱۷) عيسی هغې ته وفرمائيل، ”گوره چې ما ته لاس رانه وړې ځکه چې زه لا خپل پلار ته نه يم ورغلې. خو زما وروڼو له لاره شه او هغوی ته ووايه چې زه خپل پلار له او ستاسو پلار له، خپل

خُدائِ پاک له او ستاسو خُدائِ پاک له پاس ځم.“ (۱۸) مریم مگدالینی مریدانو له لاره او وې وئیل چې، ”ما مالک ولیدو.“ او هغې هغوی ته د هغه هر څه حال ووئیلو څه چې عیسی ورتو فرمائیلی و.و.

د حضرت عیسی مریدانو ته څرگندېدل

(۱۹) د پیر په شپه چې مریدانو د یهودیانو د یرې نه دروازې بندې کړې وې ناست و، چې په دې کښې عیسی راغلو، د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او ورتو یې وفرمائیل، ”السلام علیکم.“ (۲۰) د دې نه پس هغه هغوی ته خپل لاسونه او خپله پښتی وښودله. نو چې کله مریدانو مالک ولیدو نو هغوی ډېر خوشحاله شو. (۲۱) عیسی یو ځل بیا وفرمائیل چې، ”په تاسو دې سلامتیا وی، څنگه چې پلار زه رالېږلې یم هم دغسې زه تاسو لېږم.“ (۲۲) بیا یې په هغوی وپوځل او وې فرمائیل، ”زما له خوا نه روح القدس قبول کړئ.“ (۲۳) که چېرې تاسو د چا گناهونه وبخښئ نو هغوی به وبخښلې شی، او که تاسو هغوی ونه بخښئ نو هغوی به ونه بخښلې شی.“

حضرت عیسی او توما

(۲۴) په دولسو مریدانو کښې یو توما چې برغونې هم بللې شی کله چې عیسی راغی هغه د نورو سره موجود نه وو. (۲۵) نو نورو مریدانو هغه ته ووئیل چې، ”مونږ مالک ولیدلو.“ خو توما هغوی ته ووئیل چې، ”ترڅو چې ما د هغه په لاس کښې د مېخونو زخمونه لیدلی نه وی او د مېخونو په زخمونو مې گوتې وهلې نه وی، او خپل لاس مې د هغه په پښتی نه وی لگولې نو زه به په دې هیڅکله یقین ونه کړم.“ (۲۶) اته ورځې پس د هغه مریدان بیا په هماغه کور کښې دننه را جمع و او توما هم د هغوی سره موجود وو. اگر که دروازې تالا وې خو عیسی راغلو د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او وې فرمائیل، ”په تاسو دې سلامتیا وی.“ (۲۷) بیا هغه توما ته وفرمائیل، ”خپلې گوتې دلته کېږده او

زما لاسونه ووينه او خپل لاس راوړاندې كړه او زما په پښتۍ يې ولگوه. نور شك مه كوه خو يقين كوه.“ (٢٨) توما هغه ته ووييل، ”زما مالكه او زما خدایه پاكه.“ (٢٩) عيسى هغه ته وفرمائيل، ”په دې چې تا زه وليدم نو ايمان دې راوړو. بختور دى هغوى چا چې زه نه يم ليدلى او ايمان يې راوړى دى.“

د دې كتاب مقصد

(٣٠) عيسى د خپلو مريدانو په موجودگۍ كښې نورې هم پيرې معجزې څرگندې كړې دى، كومې چې په دې كتاب كښې نه دى ليكلې شوې. (٣١) خو دا يو څو معجزې ځكه ليكلې شوې دى چې تاسو په دې ايمان راوړئ چې عيسى هم مسيح، يعنې د خدای پاك زوى دى، او چې د ايمان راوړلو په وسيله تاسو ته د هغه په نوم ژوندون ملاو شى.

د حضرت عيسى اووه مريدانو ته څرگندېدل

٢١ (١) څه موده پس عيسى بيا د گليل د درياب په غاړه مريدانو ته خپل ځان څرگند كړو. هغه په دې طريقه څرگند شو. (٢) شمعون پطروس او توما چې غبرگونه هم بللې كيږي او ننتى ايل چې د گليل د قانا وو او د زبدي زامن، او دوه نور مريدان هم هلته موجود وو. (٣) شمعون پطروس هغوى ته ووييل، ”زه د كبانو ښكار له ځم.“ نو هغوى ورته ووييل چې، ”مونږ به هم درسره ځو.“ هغوى روان شول او كشتۍ ته وختل خو په هغه شپه هغوى هيڅ ونه نيول. (٤) چې سحر شو نو عيسى د درياب په غاړه ولاړ وو خو مريدانو ته دا پته نه وه چې دا عيسى دى. (٥) عيسى هغوى ته نعرې كړې، ”اے دوستانو، تاسو څه كبان ونيول كه نه؟“ هغوى جواب وركړو چې، ”نه.“ (٦) هغوى ته يې وفرمائيل، ”د كشتۍ ښى طرف ته جال ولۍ نو تاسو به څه كبان ونيسى.“ كله چې هغوى جال وغورزولو نو هغوى جال كشتۍ ته نه شو راخپژولې ځكه چې په هغې كښې

ډېر زيات كبان راگېر شوى ؤو. (٧) بيا هغه مريد چې عيسى ورسره مينه كوله پطروس ته ووييل، ”دا خو مالک دى.“ كله چې شمعون پطروس دا واورېدل چې دا مالک دى نو هغه زر خپل قميص واچولو ځكه چې هغه خپل قميص كوز كړى وو او درياب ته يې ودانگل. (٨) خو نور مريدان په كښتى كښې راغلل او د كبانو پك جال يې راښكو ځكه چې هغوى د وچې زمكې نه لرې نه ؤو خو تقريباً يو سل گزه به وراخوا ؤو. (٩) كله چې هغوى غاړې ته راوختل نو هغوى د سكرو اور وليدو چې دپاسه پرې كبان او لږه روتى پرته وه. (١٠) عيسى هغوى ته وفرمائيل چې، ”د خپلو هغه كبانو نه چې اوس مو ونيول څه راوړئ.“ (١١) نو شمعون پطروس كښتى ته ورغلو او جال يې زمكې ته راښكلو چې د غټو كبانو نه پك وو، او دا يو سل درې پنځوس ؤو، او سره د دې چې دومره زيات ؤو خو بيا هم جال ونه شلېدل. (١٢) عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”راشئ او ناشته وكړئ.“ په مريدانو كښې يو كس هم دا همت ونه كړو چې تپوس ترې وكړي چې، ”ته څوك يې؟“ ځكه چې هغوى ته دا پته وه چې دا مالک دى. (١٣) عيسى راغلو، او روتى يې واخسته او هغوى له يې وركړه او هم دغه شان يې كبان هم تقسيم كړل. (١٤) اوس دا درېم ځل وو چې عيسى د مرو نه د ژوندى كېدو نه وروستو مريدانو ته ځان څرگند كړو.

حضرت عيسى او پطروس

(١٥) د ناشتې نه پس عيسى شمعون پطروس ته وفرمائيل، ”شمعونه د يوحنا زويه، ته د نورو ټولو نه ما سره زياته مينه كوې څه؟“ هغه جواب وركړو چې، ”آو مالکه، تا ته پته ده چې زه تا سره مينه كوم.“ عيسى هغه ته وفرمائيل چې، ”نو بيا زما گډورى وڅروه.“ (١٦) په دوېم ځل هغه ورته وفرمائيل چې، ”شمعون د يوحنا زويه، ته ما سره مينه كوې؟“ پطروس ورته ووييل، ”آو، مالکه، تا ته ښه پته ده چې زه تا سره مينه كوم.“ عيسى ورته وفرمائيل، ”نو بيا زما گډې سمبالې كړه.“ (١٧) په درېم ځل عيسى هغه ته وفرمائيل چې، ”شمعون د يوحنا زويه، ته ما سره مينه كوې؟“ پطروس په دې خبره غمژن شو ځكه چې هغه ترې په درېم ځل دا تپوس وكړو چې، ”ته ما سره مينه كوې؟“

هغه وويل، ”مالِكه، تا ته د هر څه بڼه پته ده. ته په دې پوهېږې چې زه تا سره مينه كوم.“ عيسى وفرمائيل، ”زما گډې وڅروه. (۱۸) زه تا ته رښتيا وايم چې كله چې ته ځوان وې نو تا به خپله ملا په خپله تړله او چرته چې به دې خوښه وه هلته به تللې، خو كله چې ته زور شې نو ته به خپل لاسونه خواره كړې او بل څوك به دې ملا وتړي او هغه خوا ته به دې بوځي چرته چې ته تلل نه غواړې.“ (۱۹) عيسى دا خبره د دې راز څرگندولو دپاره وكړه چې پطروس به په دغه شان شهيد كړي شې چې د ځدائ پاك جلال به په كښې څرگند شې. بيا عيسى هغه ته وفرمائيل چې، ”ما پسې راځه.“

حضرت عيسى او د هغه خوږ مريد

(۲۰) پطروس راوگرځېدو او هغه مريد يې په ځان پسې راروان وليدلو د چا سره چې عيسى مينه كوله، هغه چې د مابنام د روټې په وخت كښې عيسى سره نزدې ناست وو او دا تپوس يې ترېنه كړې وو چې، ”مالِكه، هغه څوك دې چې په تا به مځبري كوي؟“ (۲۱) كله چې پطروس هغه وليدو نو د عيسى نه يې تپوس وكړو، ”مالِكه، د هغه انجام به څه وي؟“ (۲۲) عيسى جواب وركړو، ”كه زه وغواړم چې هغه دې تر هغې ژوندې پاتې شي ترڅو چې زه بيا راشم نو ستا په دې كښې څه؟ ته ما پسې راځه.“ (۲۳) په دې وجه د ايماندارانو په مينځ كښې دا خبره خوره شوه چې دا مريد به نه مري. خو عيسى دا نه و فرمائيل چې هغه به نه مري، هغه صرف وفرمائيل، ”كه زه وغواړم چې هغه دې تر هغې ژوندې پاتې شي ترڅو چې زه بيا راشم، نو ستا په دې كښې څه؟“ (۲۴) دا هغه مريد دې چې د دې هر څه گواهي كوي او دا يې وليكل. مونږ ته پته ده چې د هغه گواهي رښتيا ده. (۲۵) خو نور هم ډېر كارونه دي چې عيسى كړي وو، كه چېرې دا ټول ليكلې شوې وې نو زما دا خيال دې چې په ټوله دنيا كښې به د هغه ليكلې شوو كتابونو ځاى نه وې.